Дз. Пуб. Біб-ка
Б.С.С.Р.

Пролетары ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 49 (6025) | 1 сакавіка 1938 г., аўторак | ЦАНА 10 КАП.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

ПЕРАДАВІЯ АРТЫКУЛЫ:
«Права-трацкісцкі блок» забойцаў, шпіёнаў, здраднікаў.
Узорна падрыхтавацца да веснавой сяўбы.
Уручэнне ордэнаў Саюза ССР.
VIII Сесія ЦВК БССР XI склікання. Спрэчкі па дакладу тав. Н. Я. Наталевіча аб праекце «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Савет БССР».

Па-большэвіцку рыхтавацца да сяўбы.
АРТЫКУЛЫ:
Л. Барысаў — На міжнародныя тэмы.
Н. Крупская — Напярэдадні 8 сакавіка.
М. Волгін — Павучальная гісторыя.
Знішчыць тормазы ў рабоце лесарубаў і возчыкаў.
Я. Кальніцкі — Апошні ўдар (эцюд).

ЗА РУБЯЖОМ:
Узброенае выступленне аўстрыйскіх гітлераўцаў. — Англійская грамадскасць асуджае палітыку Чэмберлена. — Ваенныя дзеянні ў Кітаі. — Палітыка нацыянальнай здрады. — Пратэст супроць гітлерызацыі Аўстрыі. — Знешняя палітыка Францыі. — Германскі фашызм пагражае Швейцарыі.

„ПРАВА-ТРАЦКІСЦКІ БЛОК" ЗАБОЙЦАЎ, ШПІЁНАЎ, ЗДРАДНІКАЎ

Сёння мы публікуем паведамленне Пракуратуры Саюза ССР*) аб прадстаячым 2 сакавіка г. г. разглядзе ў адкрытым судовым пасяджэнні Ваеннай Калегіі Вярхоўнага Суда СССР справы аб злачыннай дзейнасці змоўніцкай групы пад назвай «права-трацкісцкі блок». Да судовай адказнасці па абвінавачанню ў шпіёнскай, шкодніцкай, дыверсійнай і тэрарыстычнай дзейнасці прыцягнуты Бухарын Н. І., Рыкаў А. І., Ягода Г. Г., Крэсцінскі Н. Н., Ракоўскі Х. Г., Розенгольц А. П., Іваноў В. І., Чэрноў М. А., Грынько Г. Ф., Зеленскі І. А., Бессонаў С. А., Ікрамаў А., Хаджаеў Файзула, Шаранговіч В. Ф., Зубараў П. Т., Буланаў П. П., Левін Л. Г., Плетнёў Д. Д., Казакоў І. Н., Максімаў В. А., Кручкоў П. П.

Сотні мільёнаў рабочых, сялян, чэсных інтэлігентаў ва ўсім свеце ўздрыгнуцца ад абурэння і амярзення, калі даведаюцца аб страшэннай змове, аб кашмарных, ледзянячых душу злачынствах банды гнусных забойцаў, шпіёнаў, фашысцкіх змоўшчыкаў, аб'яднаўшыхся ў «права-трацкісцкі блок».

Выкрытыя слаўнымі органамі НКВД СССР і адданыя зараз суду подлыя змоўшчыкі на працягу доўгага раду год былі шпіёнамі на службе замежных разведак. Следства да канца зрывае заслону, за якой хаваўся закляты вораг совецкага народа, вораг працоўных усяго свету — Троцкі. Устаноўлена, што ён ужо з 1921 г. нёс шпіёнскую службу для адной замежнай разведкі. З 1926 года Троцкі прадаўся і другой замежнай разведцы.

Па прамому заданню Троцкага, Бухарына, Рыкава, па планах, шырока задуманых і распрацаваных у генеральных штабах некаторых замежных дзяржаў, удзельнікі «права-трацкісцкага блока» займаліся шпіянажам, ажыццяўлялі шкодніцкую, дыверсійную і тэрарыстычную дзейнасць у СССР.

Яны задумалі, падрыхтавалі і арганізавалі забойства любімага сына совецкага народа, незабыўнага, дарагога Сергея Міронавіча Кірава. Яны падрыхтоўвалі замахі на жыццё кіраўнікоў партыі большэвікоў і совецкага ўрада. Самымі агіднымі сродкамі, перад якімі спыняецца ўяўленне чэсных людзей, яны ажыццявілі пры дапамозе фашыстаў, катаў-урачоў зладзейскае ўмярцвенне таварышоў В. В. Куйбышава, В. Р. Менжынскага, А. М. Горкага.

У лютай, воўчай злобе яны паднялі руку на адданых справе народа барацьбітоў за комунізм, на вялікага рускага пісьменніка Алексея Максімавіча Горкага. Гэта была подлая помста фашысцкіх вырадкаў вялікім і благародным людзям, прысвяціўшым усё жыццё без астатку служэнню працоўнаму чалавецтву.

У сваёй прамове перад выбаршчыкамі ў горадзе Горкім таварыш Ежоў гаварыў па поваду забойства Сергея Міронавіча Кірава: «Гэтай афяры мы ніколі не даруем. Трацкісцка-бухарынская шпіёнская зграя за галаву тав. Кірава нам заплаціць дорага».

Забойцы з «права-трацкісцкага блока» заплацяць дорага і за цудоўныя, светлыя галовы таварышоў Куйбышава, Менжынскага, А. М. Горкага. Гэтыя забойствы былі часткай д'ябальскага плана заняволення нашай радзімы капіталістычнымі драпежнікамі. Троцкі Бухарын, Рыкаў і іншыя здраднікі абяцалі імперыялістычным захватчыкам забяспечыць паражэнне Чырвонай Арміі — і падрыхтоўвалі гэта паражэнне выдачай ваенных тайн, шпіянажам, дыверсійнымі і тэрарыстычнымі актамі.

Троцкі, Бухарын, Рыкаў і іншыя здраднікі абяцалі імперыялістычным захватчыкам забяспечыць расчляненне Совецкага Саюза, адрыў ад яго Украіны, Беларусі, Сярэдне-Азіяцкіх рэспублік, Грузіі, Арменіі, Азербайджана, Прымор'я на Далёкім Усходзе — і яны падрыхтоўвалі гэта адтаржэнне зговарам з буржуазнымі нацыяналістамі, агентамі імперыялізма.

«Права-трацкісцкі блок» быў гнуснай бандай прафесіянальных шкоднікаў, дыверсантаў, шпіёнаў, забойцаў, паставіўшых сваёй мэтай рэстаўрацыю капіталізма ў СССР. Гэты «блок» сцягваў у свае рады ўсю тую сволач, якая асталася ад разбітых і знішчаных у СССР эксплаататарскіх класаў і варожых народу партый. У «права-трацкісцкім блоку», як устанавіла следства, спляліся ў брудны клубок эсэры і меншавікі, буржуазныя нацыяналісты і правакатары з царскай ахранкі.

Усіх гэтых бандытаў, шпіёнаў, правакатараў яднала і яднае адно: шалёная, лютая, звярыная нянавісць да соцыялізма, да партыі большэвікоў, да совецкага народа, які будуе соцыялістычнае грамадства. У злачыннай зграі ёсць адна паганая мара: аб рэстаўрацыі капіталізма, аб звароце да ўлады буржуазіі — памешчыкаў, капіталістаў, кулакоў. Бо ўсё сваё жыццё змоўшчыкі служылі інтарэсам капіталізма. Халопы капітала, — яны смяротна ненавідзелі свабодны совецкі народ, распаўсюджвалі гнусны бухарынскі паклёп аб рускім народзе, як аб народзе гультаёў, якім патрэбен бізун капіталіста і памешчыка.

Яны рыхтавалі прыход буржуазіі з дапамогай замежных разведак. Фашысцкая буржуазія глядзела на іх, як на галаўны атрад сваіх шпіёнаў і дыверсантаў, разлічвала на іх, як на «пятую калону» ў часе будучай вайны. Следам за забойствам Кірава, следам за ўмярцвеннем Куйбышава, Менжынскага, Горкага яны замышлялі забойства мільёнаў рабочых і сялян, разгром совецкіх гарадоў, пагібель совецкіх заводаў і калгасаў.

Іх подлым марам не збыцца ніколі! Доблесная совецкая разведка, якая зорка стаіць на варце інтарэсаў радзімы і народа, абарвала гнусную дзейнасць трацкісцка-бухарынскай банды. Разгром права-трацкісцкай банды варты вялікага выйгранага бою.

Лава падсудных — апошні этап ганебнага шляху «права-трацкісцкага блока». Імёны гэтых бандытаў совецкі народ навекі заклейміў ганьбай і нянавісцю. Як-бы не называлі сябе гэтыя мацёрыя здраднікі, правымі або «левымі», яны заўсёды нападалі на совецкі народ з тылу. Яны карысталіся затрудненнямі ў геройчнай барацьбе рабочых і сялян, каб папрабаваць зваліць уладу працоўных, падарваць іх перамогі і дасягненні, вярнуць краіну і народ да часоў буржуазнага панавання.

Следства ўстанавіла, што ўжо ў 1918 годзе, непасрэдна ўслед за Кастрычніцкай рэволюцыяй, у перыяд заключэння брэсцкага міру, Бухарын і бухарынцы арганізавалі змову разам з Троцкім і «левымі» эсэрамі супроць В. І. Леніна, як главы совецкага ўрада. Нягоднікі мелі сваёй мэтай сарваць брэсцкі мір, звергнуць совецкі ўрад, арыштаваць і забіць В. І. Леніна, І. В. Сталіна і Я. М. Свердлова.

У святле гэтых злачынстваў супроць Леніна і совецкай улады становіцца яснай і зразумелай уся наступная злачынная дзейнасць трацкістаў і бухарынцаў супроць совецкага народа.

Змоўшчыкам не ўдалося ажыццявіць свой чорны замысел. Але яны яго не пакінулі. Перамогі рабочых і сялян, умацаванне совецкай улады, ліквідацыя капіталістычных класаў, дасягненні і трыумф соцыялізма ўсё больш азлаблялі ворагаў народа. Яны прабавалі сарваць соцыялістычную індустрыялізацыю совецкай краіны, прабавалі сарваць калектывізацыю сельскай гаспадаркі. Партыя, пад кіраўніцтвам ленінска-сталінскага ЦК, нястомна выкрывала трацкістаў і бухарынцаў як прапаведнікаў капіталістычнай рэстаўрацыі, як агентаў контррэволюцыі, як важакоў асцервянеўшага кулачча.

Чым больш раскрываўся перад усім народам іх сапраўдны твар, тым мацней была іх нянавісць да партыі большэвікоў. Маскіруючыся, двурушнічаючы, прымяняючы самыя подлыя прыёмы, трацкісты і бухарынцы ператварыліся ў агалцелых бандытаў, фашысцкіх забойцаў з-за вугла, шпіёнаў, дыверсантаў. Нічога агульнага не было і няма ў іх з совецкім народам, з нашай радзімай. На лаве падсудных яны сядзяць як паллейшыя здраднікі радзімы, як слугі фашысцкіх разведак, як прадажныя шпіёны, як тое чалавечае атрэб'е, для якога няма месца на зямным шары сярод чэсных людзей.

Злачынствы гэтых вырадкаў сапраўды страшэнныя. І совецкі суд, няма сумнення, аддасць ім па заслугах.

«ПРАВДА».

*) Апублікавана ў «Звяздзе» 28 лютага.

Ветэран Чырвонай Арміі, удзельнік баявых паходаў геройчнай Першай Коннай камбрыг Фёдар Васільевіч КАМКОЎ, узнагароджаны ўказам Вярхоўнага Совета СССР ордэнам Чырвонага Сцяга.
Фото С. Грына.

УРУЧЭННЕ ОРДЭНАЎ САЮЗА ССР

27 лютага Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. І. Калінін, у прысутнасці раду членаў Прэзідыума, уручыў узнагароджаным таварышам ордэны Совецкага Саюза.

Ордэн Леніна ўручан Старшыні Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта УССР Намесніку Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР тав. Г. І. **Петроўскаму**, узнагароджанаму ў сувязі з яго 60-годдзем за выдатныя заслугі перад рабочым класам і сялянствам.

М. І. Калінін цёпла вітае аднаго з старэйшых прадстаўнікоў слаўнай большэвіцкай гвардыі. Тав. Петроўскі, прымаючы ордэн, гаворыць:

— Прыемна мне на старасці год атрымаць высокую ацэнку маёй работы з боку партыі, урада і народа. Мы, старыя большэвікі, заўсёды верылі ў перамогу соцыялістычнай рэволюцыі і рады, што дачакаліся гэтай перамогі ў нашай краіне. Мы рады, што ў нас расце моладзь, якая не ведае прыгнечання, моладзь, адданая партыі Леніна—Сталіна, сваёй радзіме. Мы рады, што найвялікшыя поспехі соцыялізма няўхільна падымаюць матэрыяльны і культурны ўзровень працоўных, што совецкі народ праяўляе цуды гераізма і адвагі.

Я шчаслівы, што дажыў да дваццацігоддзя геройчнай Чырвонай Арміі, якая ахоўвае неабсяжныя граніцы Совецкага Саюза, і шчаслівы бачыць, што на чале ўзброеных сіл нашай радзімы стаіць першы маршал Совецкага Саюза, луганскі слесар Клімент Ефрэмавіч Варашылаў. Я рад бачыць, што на чале Совецкай улады стаіць рабочы-токар Міхаіл Іванавіч Калінін.

Пад вадзіцельствам вялікага правадыра таварыша Сталіна мы пойдзем наперад — да новых перамог соцыялізма! — заканчвае тав. Петроўскі сваю прамову пад бурныя апладысменты прысутных.

У сувязі з XX гадавінай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота ўказам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР узнагароджаны за праяўленую мужнасць і самаадданасць у баях з ворагамі Совецкай улады і за выдатныя поспехі і дасягненні ў баявой, палітычнай і тэхнічнай падрыхтоўцы часцей і падраздзяленняў РСЧА многія палкаводцы, камандзіры і палітработнікі Чырвонай Арміі. Першым называецца імя народнага камісара абароны, маршала Совецкага Саюза таварыша **К. Е. Варашылава.** У зале ўспыхвае бурная авацыя, грымяць воклічы «ура!», «Няхай жыве першы маршал Совецкага Саюза таварыш Варашылаў!»

Сардэчна віншуючы таварыша Варашылава, Міхаіл Іванавіч уручае яму ордэн Леніна. Усе прысутныя бурна вітаюць таварыша Варашылава.

Следам за жалезным наркомам абароны ўзнагароды атрымліваюць выдатныя камандзіры і начальніцкі склад РСЧА. Сярод іх: камандарм 1-га ранга тав. Федзько, армейскі камісар 2-га ранга тав. Мехліс, армейскі камісар 2-га ранга тав. Шчадзенка, камандарм 1-га ранга тав. Шапашнікаў, камандарм 2-га ранга тав. Кулік, камкор тав. Зотаў, камдзіў тав. Арлоў, камдзіў тав. Хмельніцкі і інш.

З кароткай прамовай выступае камандарм 1-га ранга тав. **Федзько.** Дзякуючы ад імя байцоў, камандзіраў і палітработнікаў за высокую ўзнагароду, тав. Федзько гаворыць аб тым, з якой радасцю сустрэла Чырвоная Армія ўзнагароджанне ордэнам Леніна першага маршала Совецкага Саюза таварыша Варашылава. Чырвоная Армія і совецкі народ ведаюць выключныя заслугі таварыша Варашылава ў арганізацыі і ўмацаванні Чырвонай Арміі.

— Клопатамі партыі Леніна—Сталіна і Совецкага Урада, — прадаўжае тав. Федзько, — пры няўсыпнай увазе з боку правадыра народаў таварыша Сталіна, пры дружнай рабоце ўсяго армейскага калектыва, Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія стала магутнай, непераможнай сілай, гатовую ў любы момант сакрушыць таго, хто папрабуе пераступіць граніцы Совецкага Саюза. Наша армія непераможна, бо кожны баец узброен самай моцнай зброяй — вялікімі ідэямі Леніна—Сталіна, бо наш баец акружан любоўю 170-мільённага совецкага народа. Байцы, камандзіры і палітработнікі бяруць на сябе абавязацельства перад урадам Совецкага Саюза — працаваць, не складаючы рук, з яшчэ большай энергіяй і страснасцю над далейшым павышэннем баявой і палітычнай падрыхтоўкі.

Затым таварыш Калінін уручае ўзнагароду і грамату аб прысваенні звання Героя Совецкага Саюза палкоўніку **І. Т. Ерэменку.** Ен узнагароджан за ўзорнае выкананне спецыяльных заданняў урада па ўмацаванню абароннай магутнасці Совецкага Саюза і за праяўлены ў гэтай справе гераізм.

Гарачую прамову гаворыць тав. **Ем. Яраслаўскі**, узнагароджаны ордэнам Леніна ў дзень свайго 60-годдзя за рэволюцыйныя заслугі перад рабочым класам і сялянствам.

Далей узнагароды ўручаюцца тав. Г. А. Мезенцэву, найбольш адзначыўшымся міліцыянерам і начальніцкаму складу Рабоча-Сялянскай Міліцыі, раду работнікаў абароннай прамысловасці, а таксама камандзірам аддзяленняў тт. Чудзінаву і Меньшэніну, узнагароджаным за доблесць і геройства пры абароне дзяржаўных граніц СССР, і іншым.

М. І. Калінін у кароткай прамове віншаваў узнагароджаных таварышаў.

(БЕЛТА).

УЗОРНА ПАДРЫХТАВАЦЦА ДА ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ

1938 год павінен стаць годам далейшага гіганцкага ўздыму соцыялістычнага земляробства. Велізарныя арганізацыйныя задачы ў сувязі з гэтым устаюць перад зямельнымі органамі. Гэтыя задачы з вычарпальнай яснасцю сфармуляваў старшыня Совета Народных Камісараў СССР тав. Молатаў у сваім выступленні на ўсесаюзнай нарадзе кіруючых зямельных работнікаў, якая гэтымі днямі закончыла сваю работу.

Сёлета трэба сабраць не менш, а больш сямі мільярдаў пудоў збожжа. Трэба забяспечыць усе раёны краіны ўласнымі рэсурсамі бульбы і гародніны, павысіць ураджай тэхнічных культур, асабліва ільну.

«Рэзультаты ўраджаю мінулага года,— гаварыў на нарадзе зямельных работнікаў таварыш Молатаў,—сведчаць аб тым, што мы ўжо маем першыя спелыя плады калгаснага ладу. У 1938 годзе гэтыя плады павінны стаць больш багатымі, больш важкімі, яшчэ больш аўтарытэтнымі».

Для гэтага ёсць усе ўмовы. Дасягнуты велізарныя перамогі па арганізацыйна-гаспадарчаму ўмацаванню калгасаў. Соцыялістычнае земляробства мае выдатную машынную базу. Выраслі тысячы вопытных, таленавітых арганізатараў соцыялістычнай сельскай гаспадаркі. Перадавыя калгаснікі сур'ёзна ўзяліся за авалоданне агратэхнікай.

Пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі органы НКВД, з дапамогаю усяго совецкага народа, бязлітасна растапталі прытаіўшыхся ў зямельных органах трацкісцка-бухарынскіх фашысцкіх гадаў. «Мы скінулі са сваёй шыі нямала прысмактаўшыхся антысовецкіх п'явак і расчысцілі гэтым дарогу для новых перамог калгаснага ладу» **(Молатаў).** Партыя паслала ў зямельныя органы сотні і тысячы правераных, адданых радзіме партыйных і непартыйных большэвікоў.

Зусім відавочна, што поспех барацьбы за далейшыя перамогі соцыялістычнага земляробства залежыць у першую чаргу ад таго, як будзе праведзена веснавая сяўба. На гэтай рабоце будуць праверены большэвіцкія здольнасці кожнага работніка. Зямельныя работнікі, такім чынам, павінны здаць сур'ёзны экзамен па авалоданню метадамі большэвіцкага кіраўніцтва.

На жаль, сучасны ход падрыхтоўкі да сяўбы ў рэспубліцы сведчыць пра тое, што некаторыя зямельныя кіраўнікі могуць не здаць гэтага экзамена, калі яны зараз-жа не перабудуюць сваёй работы, калі не мабілізуюць усё неабходнае для ліквідацыі адставання.

Насення, напрыклад, хапае ва ўсіх раёнах рэспублікі. Задача заключаецца цяпер у тым, каб гэта насенне падрыхтаваць да сяўбы, своечасова ачысціць і правесці сортаабмен. Між тым гэта работа далёка не закончана. У Чырвонапольскім, Уваравіцкім, Мсціслаўскім, Заслаўскім, Клімавіцкім і Буда-Кашалёўскім раёнах план ачысткі насення выканан толькі на 50—65 проц. Выклікае трывогу становішча сортаабмену. Дастаткова сказаць, што план міжкалгаснага сортаабмену на 15 лютага па рэспубліцы выканан толькі на 33 проц. Асабліва трывожнае становішча з міжкалгасным абменам у Чашніцкім, Расонскім, Любаньскім, Касцюковіцкім, Клічаўскім, Сіроцінскім і Уваравіцкім раёнах. Таксама зацягнулі абмен беларускія канторы Заготзярно і Дзяржсортфонд.

Зрываецца падрыхтоўка насення пасеўных траў: па канюшыне план выканан на 40 проц., а па віцы — на 35 проц. Ці не ясна, што далейшая маруднасць можа нанесці непапраўную шкоду, засцігне некаторыя раёны знянацку ў гарачую пару веснавых работ на полі.

Зямельныя работнікі, а разам з імі партыйныя і совецкія арганізацыі, павінны асабліва ўпарта працаваць над пытаннем рэзкага павышэння ўраджайнасці ільну, бо ўраджаі ільну, якія мы атрымлівалі, былі ганебна нізкімі. Наперадзе яшчэ многа работы па ліквідацыі вынікаў шкодніцтва трацкісцка-бухарынскіх і нацыянал-фашысцкіх шпіёнаў. «Давайце, — гаварыў таварыш Молатаў, — разгорнем барацьбу за ўздым ураджаю ільну так, як гэтага жадаюць мільёны калгаснікаў і ўся наша дзяржава». Гэта ўказанне главы совецкага ўрада мае асабліва актуальнае значэнне для нашай рэспублікі, якая па сяўбе ільну займае віднейшае месца ў Совецкім Саюзе. Пакуль-што ў рэспубліцы далёка не ўсё зроблена для рэзкага паднящця ўраджайнасці ільну. Даволі сказаць, што план па ачыстцы насення выканан толькі на 81 проц., а па некаторых раёнах, як Клімавіцкі, Чырвонапольскі, Хоцімскі, Слуцкі, Асіпавіцкі, Парыцкі, Уваравіцкі, — ачышчана не больш адной трэці да плана.

Трактарны і ўвесь машынны парк МТС і калгасаў павінен цяпер адыграць небывалую ролю. Калгасная вёска так насычана трактарамі і іншымі складанымі машынамі, што ўжо ў гэтым годзе ёсць поўная магчымасць завяршыць механізацыю ўсіх асноўных сельскагаспадарчых работ. Значыць, усё цяпер залежыць ад умелага скарыстання машын. На жаль, большасць МТС рэспублікі не закончылі рамонту трактарнага парку. Асабліва адстаюць Хоцімская, Лельчыцкая, Кіраўская, Нараўлянская, Путчынская, Загальская, Мазырская і Петрыкаўская МТС.

Прапушчанае трэба найхутчэй нагнаць. Асаблівая ўвага пры гэтым павінна быць звернута на якасць рамонту.

Пастанова ўрада аб пераводзе МТС на дзяржаўны бюджэт, новая сістэма фінансавання рамонту, — усё гэта дае выключна спрыяючыя ўмовы для карэннага паляпшэння работы машынна-трактарных станцый і ўсіх зямельных органаў. МТС цяпер з'яўляюцца совецкімі арганізацыямі ў іх закончаным выглядзе, для іх створан дзяржаўны аўтарытэт. Значыць, яны абавязаны працаваць намнога лепш.

Рост механізацыі сельскай гаспадаркі не выключае неабходнасці максімальнага скарыстання конскага пагалоўя. Наадварот, толькі правільнае спалучэнне работы трактарнага парку і цягла гарантуе правядзенне сяўбы своечасова, у сціслыя тэрміны. Вось чаму асаблівую ўвагу трэба звярнуць на падрыхтоўку каня да сяўбы. Вядома, што ў конегадоўлі трацкісцкія шпіёны нанеслі нямала шкоды. Яны заражалі жывёлу рознымі хваробамі. Вынікі шкодніцтва ліквідуюцца марудна. У многіх раёнах яшчэ няма большэвіцкай увагі падрыхтоўцы каня да вясны. Аб гэтым сведчыць хоць-бы тое, што ні адзін раён не выканаў плана брaніроўкі на час сяўбы грубых і збожжавых кармоў для рабочай жывёлы. У некаторых мясцах прытаіўшыяся варожыя элементы выводзяць са строю коней. У Добрушскім раёне, напрыклад, у калгасах «Чырвоны ўдарнік», імя Калініна, «Чырвоная зорка» ёсць шмат коней з пабітымі холкамі і спінамі. Падобныя факты ёсць у калгасах Кругалянскага, Грэскага і іншых раёнаў.

Пара пакончыць з гэтымі злачынствамі. Таварыш Молатаў патрабаваў ад нас арганізаваць сапраўды большэвіцкую барацьбу за ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ў конегадоўлі. «Аб гэтым, — гаварыў ён, — асабліва трэба напомніць таварышам з Беларусі..., дзе нямала было дапушчана гэтых агіднасцей».

Таварыш Молатаў заклікаў зямельных работнікаў прывесці ў рух рэзервы, якія тояць у сабе наша сельская гаспадарка. Рэзервы гэтыя вялізныя. Калі іх да канца скарыстаць — калгасная вёска пакажа цуды ў барацьбе за далейшы росквіт нашай радзімы.

Шырыцца соцыялістычнае спаборніцтва за высокі ўраджай, за далейшыя перамогі калгаснага ладу.

Максімум большэвіцкай увагі трэба аддаць людзям. Пара нашым зямельным работнікам па-сталінску акружыць клопатамі кожнага трактарыста, камбайнера, звеннявода, кожнага стаханаўца, ударніка. Стаханаўцы сельскай гаспадаркі, рады якіх шырацца з кожным днём, чакаюць сур'ёзнай, талковай дапамогі ад зямельных работнікаў, ад аграномаў. Гэту дапамогу стаханаўцы павінны атрымаць асабліва цяпер, рыхтуючыся да веснавой сяўбы.

Апублікаванае ўчора «Палажэнне аб выбарах у Вярхоўны Совет Беларускай ССР» выклікае новы прыліў творчай энергіі, новы палітычны ўздым у калгаснай вёсцы. Калгаснікі рэспублікі, рыхтуючыся да выбараў у Вярхоўны Совет БССР на аснове самай дэмакратычнай у свеце Сталінскай Канстытуцыі гараць жаданнем адзначыць гэту радасную падзею ўзорамі барацьбы за новыя перамогі калгаснага ладу.

Задача зямельных работнікаў, партыйных і совецкіх арганізацый — узначаліць вытворчы ўздым мас, дапамагчы калгаснікам узяць новыя высоты ў барацьбе за сталінскі ўраджай.

ЗАВЕРШАН ГІСТАРЫЧНЫ ПАХОД „МУРМАНА" І „ТАЙМЫРА"

МУРМАНСК, 28 лютага. Закончыўся гістарычны паход совецкіх караблёў «Мурман» і «Таймыр» у Грэнландскае мора. Сёння ў 20 гадзін 30 мінут караблі прышвартаваліся да кабатажнай прыстані Мурманскага гандлёвага порта. На адбыўшымся мітынгу выступілі капітан «Мурмана» Котцаў і капітан «Таймыра» Барсукоў.

Ад імя камандзіраў, палітработнікаў, чырвонафлотцаў Паўночнага ваеннага флота і працоўных Мурманскай акругі вітаў экіпажы «Мурмана» і «Таймыра» тав. Душэнаў.

КУРС НА ЛЕНІНГРАД

ЛЕДАКОЛ «ЕРМАК», 26 лютага. **(Радыё).** Ідзем уздоўж берагоў Нарвегіі. Кожная гадзіна набліжае нас да Ленінграда, дзе героі-папанінцы пасля доўгага дрэйфу стануць на родную зямлю.

Хуткасць наша невялікая — 7 вузлоў, бо побач з намі ідзе «Мурманец». Маленькае судзенца трымае сябе вельмі бадзёра, і, каб паскорыць ход, падняла парусы.

Іван Дзмітрыевіч і яго прыяцелі не звярачаюць увагі на шторм. Ен на іх не адбіваецца. Яны часта выходзяць на палубу і з асалодай глядзяць на бушуючае мора, напружана ўглядаюцца ў гарызонт, у той бок, дзе Радзіма.

НОВЫЯ ЯПОНСКІЯ ПРАВАКАЦЫІ

МАСКВА, 28 лютага. ТАСС упаўнаважан абвергнуць, як чысцейшы вымысел, распаўсюджваемыя з японскіх крыніц паведамленні аб быццам-бы адбыўшыхся 26 і 27 лютага пераходах совецкіх атрадаў і пералётах двух совецкіх самалётаў праз манчжурскую граніцу. Ніякіх падобнага роду фактаў 26 і 27 лютага на граніцы не мела месца. Наадварот, 26 і 27 лютага адбыліся тры выпадкі палёту японскіх самалётаў над совецкай тэрыторыяй, прычым у адным выпадку адзін японскі самалёт паглыбіўся на чатыры, а другі — на 8 кілометраў над совецкай тэрыторыяй. Заўважыўшы падняўшыяся совецкія самалёты-знішчальнікі, японскія самалёты паспешна вярнуліся на манчжурскую тэрыторыю. (ТАСС).

АБ РЭЗУЛЬТАТАХ РАССЛЕДВАННЯ КАМПРАМЕТУЮЧЫХ МАТЭРЫЯЛАЎ ПА РАГАЧОЎСКАМУ РАЁНУ

У газетах «Звязда» і «Советская Белоруссия» у студзені месяцы 1938 года былі апублікаваны матэрыялы, кампраметуючыя сакратара Рагачоўскага райкома партыі тав. Кузняцова.

Праверкай устаноўлена, што высунутыя факты абвінавачання не пацвердзіліся. У сувязі з гэтым бюро ЦК КП(б)Б прыняла наступную пастанову:

«Лічыць не ўстаноўленым і не абгрунтаваным абвінавачанне тав. Кузняцова В. Я. — сакратара Рагачоўскага РК КП(б)Б — у свядомым пакрывацельстве стаўленікаў ворагаў народа, у сувязях з ворагамі народа, у пакрывацельстве б. рэдактара райгазеты Балакірава і ў скрыцці свайго соцыяльнага паходжання».

ПА-БОЛЬШЭВІЦКУ РЫХТАВАЦЦА ДА СЯЎБЫ

ГОМЕЛЬСКАЯ МТМ ЗРЫВАЕ РАМОНТ МАТОРАЎ

Свяцілавіцкая машынна-трактарная станцыя рамантуе матары ў Гомельскай МТМ. Паводле дагавору майстэрня павінна была да 15 лютага адрамантаваць 41 матор. Адрамантавана-ж толькі 10 матораў. З першага лютага нашай МТС не здадзена ні аднаго матора.

Якасць рамонту матораў дрэнная. Напрыклад, у адным маторы (заказ № 15) не пастаўлена ўтулка карамысла. У другіх маторах замест тонкіх пракладак ставяць тоўстыя, што не дае магчымасці трактарысту рабіць падцяжку. Выступы ўкладышаў павінны быць не менш 0,15—0,20 міліметра, а допускаюць іх да 3 міліметраў. Трактар пры такім рамонце можа выйсці са строю з першых-жа дзён работы.

Кошт рамонту матора штучна павялічваецца. Аплата за сярэдні рамонт матора не павінна перавышаць 530 рублёў, а бяруць — 729—790 рублёў.

Наша МТС здала ў майстэрню запасныя часткі для матораў. Але гэтыя часткі ставяцца не на нашы маторы, а на маторы іншых МТС. Такім парадкам выдаткаваны наш бабіт.

Дырэкцыя машынна-трактарнай майстэрні, замест забеспячэння рамонту матораў у тэрмін, займаецца пустой балбатнёй. У майстэрні не арганізавана праца, не расстаўлены сілы.

Вось, напрыклад, 13 лютага ў майстэрні не было ні аднаго рабочага. Рабочыя з гарадскіх заводаў, якія прысланы на работу ў МТМ, не скарыстоўваюцца.

У цэху, дзе рамантуюць рэгулятары, карамыслы, карбюратары, працуе толькі адзін слесар, у зборачным цэху на рамонце матораў заняты толькі два чалавекі.

Дырэктар Гомельскай МТМ тав. Эпштэйн па-ранейшаму зрывае рамонт матораў.

М. Я. МАДОРСКІ, С. Г. ДАНІЛЬЧАНКА — механікі Свяцілавіцкай МТС.

У палітшколах партарганізацый Менска разгарнулі вывучэнне пісьма штатнага прапагандыста тав. І. Ф. Іванова таварышу Сталіну і адказ таварыша Сталіна тав. Іванову.
На здымку: палітгурток комсамольскай арганізацыі менскай фабрыкі «Комунарка» за вывучэннем пісьма тав. Іванова і адказа тав. Сталіна. Фото Вернера (БСФ).

ПАВУЧАЛЬНАЯ ГІСТОРЫЯ

Моладзь калгаса «Большэвік», Пуцільскага сельсовета, Клімавіцкага раёна, добра памятае сакратара комсамольскай арганізацыі тав. Васількова Акіма Іванавіча. Актыўны комсамолец карыстаўся павагаю не толькі ў моладзі, але і ў дарослых сваёй вёскі.

Малады таварыш адчуваў недахоп ведаў. Ён горача жадаў вучыцца. І ў 1931 годзе яго накіравалі на курсы комсамольскага актыва (г. Менск).

Як актыўнага курсанта ЦК ЛКСМБ у 1932 годзе мабілізуе тав. Васількова на практычную кіруючую комсамольскую работу.

Аднак, жаданне да вучобы не пакідала тав. Васількова. Ён у верасні 1933 года паступае на падрыхтоўчыя курсы Комуністычнага інстытута журналістыкі.

З першых дзён вучобы тав. Васількова выбіраюць членам комсамольскага камітэта, вылучаюць старшынёй совета сталовай, кіраўніком групы «лёгкай кавалерыі», старшынёй рэвізійнай камісіі інстытута. Энергічны комуніст уключыўся ў актыўнае партыйнае жыццё.

Інстытут узначальваўся ворагам народа. Выкладчыцкі склад быў засмечан варожымі элементамі. Існавалі абураючыя непаладкі ў арганізацыі вучэбнага працэса. Вораг рабіў усё, каб сарваць падрыхтоўку кваліфікаваных кадраў большэвіцкага друку. Гэта не мог спакойна наглядаць тав. Васількоў. Ён разам з іншымі комуністамі піша заяву ў ЦК КП(б)Б і рэдакцыю газеты «Правда». Для рэагавання матэрыял пасылаецца ў партыйны камітэт інстытута. Ворагі, арудваўшыя ў ЦК КП(б)Б, праінфармавалі аб гэтым свайго стаўленіка-шпіёна дырэктара інстытута. Аўтары заяў сталі вядомы начальству.

Пачалася паласа праследванняў і ганенняў. Літаральна праз некалькі дзён тав. Васількоў стаў «дрэнным» студэнтам, яго пачалі адхіляць ад грамадскай работы. Шукалі, за што ўчапіцца, каб стварыць «громкую» справу. І такі жаданы час наступіў. Аднаго разу пры размовах у пакоі інтэрната комуністы выказвалі няправільнае талкаванне аднаго складанага палітычнага пытання. Тав. Васількоў далучыўся да гэтых няправільных думак. На другі дзень у партком паступае заява, якая абвінавачвае тав. Васількова ў антысовецкіх размовах. Без сур'ёзнай праверкі фактаў партком абвяшчае яму вымову.

Аднак вораг прыкладае ўсе намаганні, каб сурова пакараць, каб адпомсціць за крытыку. Шпіёну ўдаецца згаварыцца з арудваўшымі ворагамі ў гаркоме і пры зацвярджэнні пастановы парткома на бюро Менскага гаркома тав. Васількову абвяшчаюць суровую вымову з апошнім папярэджаннем. На гэтым справа не кончылася. Пры праверцы партыйных дакументаў зноў вярнуліся да старой справы, а ворагі, дырэктар інстытута, далі дадатковыя «кампраметуючыя матэрыялы». Яму далі ў абвінавачванні выключную пасіўнасць, дрэнныя адносіны да вучобы, арганізацыю склокі і антысовецкія размовы.

Па такіх матывах тав. Васількова выключаюць з радоў партыі, аставіўшы ў комсамоле. Хутка яго выключаюць з інстытута, з парадай ехаць працаваць у раён. Такім чынам, тав. Васількоў вымушан быў выехаць у Дубровенскі раён. Спачатку ён працаваў у рэдакцыі раённай газеты, а потым настаўнікам Кляноўскай НСШ. Ён прымаў актыўны ўдзел у грамадскай рабоце. Будучы комсамольцам, выконваў даручэнні РК КСМ. Самастрахоўшчыкі з райкома партыі і райкамола парашылі праявіць «рэволюцыйную пільнасць». Скарыстан быў сход комсамольскага актыва ў канцы 1937 года, дзе выступілі два паклёпнікі комсамольцы Загароўскі і Анісіменка з заявай, што тав. Васількоў выключан з партыі ў КІЖ'ы БССР як вораг народа, заядлы трацкіст. Гэтага было даволі, каб раённая газета «За соцыялістычнае будаўніцтва» (рэдактар т. Паплаўскі, які, дарэчы, добра ведаў партыйную справу тав. Васількова, бо ён вучыўся разам з ім у КІЖ'ы) выступіла з артыкулам «выкрываўчага» характару. Тав. Васількова абзвалі трацкістам, яго заклеймілі, як ворага, патрабавалі прыняцця рашучых мер.

Праз некалькі дзён у раёна быў вывешан загад наступнага зместу: «Настаўніка Кляноўскай НСШ Васількова А. І. зняць з работы, як выключанага з радоў партыі і комсамола, як трацкіста. Загадчык райана Кастрыцкі». Такім чынам, да канца зняважаны, ні ў чым не вінаваты таварыш быў пазбаўлен работы. Толькі пад націскам адпаведных арганізацый, пасля доўгіх мытарстваў, Наркамасветы аднавіў тав. Васількова на рабоце, але накіраваў яго чамусьці ў другі раён.

Выключэнне з партыі ў свой час было зацверджана ўпаўнаважаным КПК пры ЦК ВКП(б) па БССР. Некалькі дзесяткаў разоў пісаў тав. Васількоў у АКПО ЦК КП(б)Б, КПК, Партколегію аб няправільным выключэнні яго з партыі. На вялікі жаль, нават пасля рашэння студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б) ніхто сур'ёзна не ўвайшоў у сутнасць справы, не ўзяўся па-сапраўднаму за выпраўленне допушчанай памылкі.

Упаўнаважанаму КПК пры ЦК ВКП(б) па БССР неабходна заняцца партыйнай справай тав. Васількова, аганьбаванага і ашальмаванага ворагамі народа.

М. ВОЛГІН.

АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВЫ, ПАДМАЦАВАНЫЯ СПРАВАЙ

Соўгас «Залог пяцігодкі» (Пухавіцкі раён), у ліку перадавых калгасаў падпісваючы зварот да ўсіх калгаснікаў і спецыялістаў сельскай гаспадаркі, узяў на сябе канкрэтныя абавязацельствы па ўзорнай падрыхтоўцы да веснавой сяўбы і падняццю ўраджайнасці соцыялістычных палёў.

Свае абавязацельствы рабочы калектыў выконвае на справе. У соўгасе шырока разгарнулася соцыялістычнае спаборніцтва за дастойную сустрэчу першай вясны трэцяй сталінскай пяцігодкі.

Соўгас своечасова і поўнасцю засыпаў насенныя фонды. Усё насенне добра ачышчана, праверана на ўсхожасць, па ўсіх правілах захоўваецца ў сухіх свірнах.

У тэрмін закончан рамонт сельскагаспадарчых машын і інвентару. Адрамантаваны 10 трактараў, 3 сеялкі, 6 трактарных плугоў і 7 параконных плугоў. У поўнай спраўнасці таксама калёсы і іншы інвентар. Якасць рамонту праверана рабочымі, за якімі замацаван інвентар.

Паспяхова праводзіцца загатоўка і вывазка розных угнаенняў. Ужо завезена ў соўгас больш 1.000 тон мінеральнага ўгнаення, на поле вывезена 1.700 тон гною.

Цягавая сіла ў добрым стане. Няма ні аднаго каня ніжэй сярэдняй укормленасці. Гэта — вынік старанной работы старшага конюха Стася Татура.

Шмат увагі аддаецца падрыхтоўцы кадраў да веснавой сяўбы. Падрыхтавана ўжо 10 трактарыстаў, 2 механікі трактарных брыгад, брыгадзіры палявых работ. Зараз на курсах вучацца 3 камбайнеры, загадчыца дзіцячых ясляў, 4 рабочыя вучацца на трактарыстаў.

— Але гэтых кадраў для нас яшчэ недастаткова, — гаворыць дырэктар соўгаса Нікалай Яндульскі. — Мы на месцы таксама арганізавалі курсы па падняццю кваліфікацыі сваіх рабочых. Курсамі кіруе вопытны механік Рыгор Матусевіч.

Для рабочых соўгаса створаны добрыя бытавыя і культурныя ўмовы. Пабудаваны новыя дамы са светлымі і прасторнымі кватэрамі. Ёсць сталовая, дзіцячыя яслі, прасторны клуб і хата-чытальня. У клубе — патэфон, радыё, шашкі, шахматы, даміно. У вольны ад работы час рабочыя збіраюцца ў хату-чытальню, дзе ёсць кнігі, газеты і журналы. У клубе часта наладжваюцца вечары мастацкай самадзейнасці.

П. КАСКОЎ.

НАПЯРЭДАДНІ 8 САКАВІКА

Набліжаецца дзень 8 сакавіка. У гэты дзень працоўныя жанчыны ўсяго свету будуць дэманстраваць сваю міжнародную салідарнасць, сваю згуртаванасць і сілу ў барацьбе з фашызмам. У гэтым годзе дзень 8 сакавіка пройдзе пад лозунгам яшчэ большага ўмацавання народнага фронта, пад лозунгам прыцягнення найшырэйшых жаночых мас на барацьбу з азвярэлым фашызмам.

Дзень 8 сакавіка будзе днём агляду найвялікшых дасягненняў, якіх дабіліся жанчыны Совецкага Саюза пад сцягам партыі Леніна—Сталіна, у агульнай барацьбе рабочага класа за справу соцыялізма.

Жанчына СССР стала цалкам роўнаправным удзельнікам усяго соцыялістычнага будаўніцтва.

1937 год, адзначаны новымі перамогамі соцыялістычнага дэмакратызма, і для жанчын Совецкага Саюза стаў годам новага ўздыму палітычнай актыўнасці, прыцягнення жанчын да кіравання краінай.

Пагалоўна ўсе жанчыны совецкай краіны галасавалі за блок комуністаў і беспартыйных.

Трэба ўжо цяпер пачаць падрыхтоўку да святкавання дня 8 сакавіка.

Палітасветустановы сяла — хатычытальні, калгасныя клубы, дамы соцкультуры—павінны:

Правесці чытанне газет, гутаркі, даклады аб жанчынах—гераінях грамадзянскай вайны, аб гераічнай барацьбе іспанскіх жанчын супроць фашызма, аб выдатным барацьбіту іспанскага пролетарыята Даларэс Ібаруры, аб кітайскіх жанчынах, якія беззаветна змагаюцца на фронтах з японскімі інтэрвентамі, аб перамозе адзінага народнага фронта і аб іншых міжнародных пытаннях.

Трэба правесці вечары, прысвечаныя вынікам поспехаў і дасягненняў совецкай жанчыны, на тэмы: «Сталінская Канстытуцыя і жанчыны СССР», «Жанчыны — дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР», «Жанчыны — лепшыя стаханаўкі СССР» і інш.; арганізаваць выстаўкі, характарызуючыя клопаты совецкай улады аб жанчыне—работніцы і калгасніцы, барацьбу за новы, соцыялістычны быт.

Арганізаваць прагляд кінокарцін аб удзеле жанчыны ў грамадзянскай вайне, у соцыялістычным будаўніцтве, у абароне краіны («Дачка радзімы», «Чапаеў», «Дачка партызана»).

Арганізаваць для жанчын гурткі проціпаветранай абароны, санітарныя, варашылаўскіх стралкоў і інш.

Уся масавая работа, праводзімая ў палітасветустановах, павінна быць пабудавана так, каб ахапіць усіх жанчын-калгасніц, аднаасобніц, хатніх гаспадынь. Таму гутаркі, чытанні трэба праводзіць не толькі ў хатах-чытальнях, калгасных клубах, але і на даму ў калгаснікаў, аднаасобнікаў.

Н. КРУПСКАЯ.

НЯМА ДАПАМОГІ АДСТАЮЧЫМ

У Плешчаніцкім раёне нямала адстаючых калгасаў, якія выключна марудна рыхтуюцца да веснавой сяўбы. Узяць, напрыклад, калгас «VII з'езд Советаў», Крайскага сельсовета. Гэты калгас яшчэ нават не ачысціў насення. Пры праверцы выявілася, што насенне, пакінутае для сяўбы, мае толькі 70 проц. усхожасці.

Не лепш справа з падрыхтоўкай сельскагаспадарчага інвентару. Да рамонту яго таксама не прыступілі. Вывазка гною і торфу на поле адкладаецца на вясну.

Яшчэ горшае становішча ў калгасах «Чэкіст» і «Чырвоны Кастрычнік», Каменскага сельсовета. І тут не закончана ачыстка насення, хаця трыер стаіць без работы, не распачата загатоўка і вывазка мясцовых угнаенняў. Старшыні праўленняў тт. Бондараў і Давідовіч заяўляюць:

— Да вясны яшчэ далёка, паспеем падрыхтавацца.

Падобныя разважанні можна пачуць ў іншых калгасах. Гэтыя разважанні прыводзяць да зрыву падрыхтоўкі да сяўбы. Так, у калгасе імя АДПУ, Каменскага сельсовета, да гэтага часу не закончан абмалот зерневых, што зацягвае размеркаванне даходаў і падрыхтоўку насення да сяўбы.

Або вось калгасы «Шлях комуны» і імя Фрунзе. Яшчэ ў студзені яны заключылі паміж сабой дагавор на соцспаборніцтва за высокі ўраджай. Калгаснікі ўзялі абавязацельствы. На гэтым у калгасах супакоіліся. Падрыхтоўка да сяўбы не разгорнута. Замест арганізацыі падрыхтоўкі старшыня калгаса імя Фрунзе т. Абрагімовіч сядзіць у канцылярыі і падае ў сельсовет няправільныя, очкаўціральніцкія зводкі. Вывазку гною і торфу ён авансам уключае ў гэтыя зводкі.

Раённы зямельны аддзел не аказвае практычнай дапамогі адстаючым калгасам у арганізацыі работы па ўзорнай падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

П. РЫБЧАК.

ПРАЦУЮ НА КАРЫСЦЬ РАДЗІМЫ

Гэта было ў мінулым годзе, у пачатку ўборкі ўраджаю. Прыехала я на сваім камбайне ў калгас «Прагрэс», Папярнянскага сельсовета. Абкружылі мяне калгаснікі і распытваюць пра новую дзіўную машыну. Тлумачачы калгаснікам пабудову камбайна, я пачула і такія рэплікі:

— Ён нам палову зерня на полі пакіне...

Думаю, ладна, выеду на ўборку, тады вашы сумненні развеяцца. У першы дзень жніва за камбайнам хадзіла шмат калгаснікаў. Яны ўсё правяралі ці чыста вымалачвае камбайн збожжа. Хутка калгаснікі пераканаліся ў добраякаснай уборцы і ў тым, што я магу выдатна кіраваць гэтай складанай машынай.

Жыццё маё ў мінулым цёмнай, забітай сялянскай дзяўчыны зараз праскнута адзіным імкненнем — аддана працаваць на карысць нашай соцыялістычнай радзімы і ўвесь час вучыцца.

Ольга Канстанцінаўна ШАРКО,
трактарыстка-камбайнерка першай Менскай МТС.

КОМСАМОЛЬЦЫ-АГІТАТАРЫ

Партыйная арганізацыя магілеўскай газетнай школы замацавала агітатараў на выбарчым участку. Комсамольцы-агітатары тав. Казакевіч П., Дзінэрштэйн і іншыя вывучаюць з хатнімі гаспадынямі рашэнні студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б). У школе праведзен вечар студэнтаў сумесна з працоўнымі ўчастка. На вечары быў зроблен даклад аб рабоце першай Сесіі Вярхоўнага Совета СССР. Комсамольскі камітэт днямі вылучыў 15 актывістаў-комсамольцаў, якія накіроўваюцца ў калгасы па растлумачэнню калгаснікам рашэнняў студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б).

Г. ОСІПАЎ.

АКРУГОВЫЯ КУРСЫ АГІТАТАРАЎ

МОЗЫР. Днямі распачалі работу дзесяцідзённыя акруговыя курсы агітатараў. Яны ўкамплектаваны актывістамі выбарчай кампаніі, выдатнымі агітатарамі. На курсах займаецца 40 чалавек. Таварышы глыбока вывучаюць матэрыялы першай Сесіі Вярхоўнага Совета СССР, рашэнні студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б), слухаюць лекцыі па міжнародных пытаннях. Пасля сканчэння курсаў агітатары будуць скарыстаны для работы на выбарчых участках па растлумачэнню працоўным Канстытуцыі БССР, рашэнняў партыі і ўрада.

НА МІЖНАРОДНЫЯ ТЭМЫ

Падзеі апошніх двух-трох тыдняў у міжнародным жыцці характарызуюцца новым узмацненнем наступлення агрэсараў, далейшым адыходам буржуазна-дэмакратычных краін Еўропы, у першую чаргу Англіі, ад палітыкі калектыўнай безапаснасці ў бок пошукаў згод з Гітлерам і Мусаліні, а ў цэлым — нарастаннем пагрозы новай сусветнай вайны.

Германскі фашызм, які перажывае вельмі напружанае становішча ўнутры краіны, прабуе шукаць выхаду ў знешнепалітычных авантурах.

Раскрытая нядаўна шырокая змова сярод ваенных колаў на чале з генералам Фрычам, накіраваная супроць Гітлера і яго акружэння, даволі ярка характарызуе ўнутранае становішча Германіі. Цвярозыя прадстаўнікі кіраўніцтва германскай арміі і прамысловасці, непакоячыся за лёс германскага імперыялізма, хацелі гвалтоўным шляхам змяніць курс гітлераўскага ўрада, курс на ўсямернае развязванне вайны, які давёў германскі народ да голаду і жабрацтва, выклікаў шырокі антыфашысцкі рух у краіне і стварыў вельмі рэальную пагрозу катастрофы гаспадаркі Германіі.

Гэта змова прымусіла Гітлера часова адкласці сваё выступленне ў рэйхстагу, назначанае на 30 студзеня, не гледзячы на тое, што 30-е студзеня 1938 года з'яўлялася асабліва зручнай датай для чарговай істэрычнай прамовы «фюрэра» (30 студзеня 1938 года — пяцігоддзе з дня ўстанаўлення фашысцкага рэжыма ў Германіі).

Гітлеру неабходна было адцягнуць грамадскую думку ад цяжкага ўнутранага становішча і стварыць нейкую відзімасць магутнасці фашысцкай дыктатуры. Гэта паскорыла наступленне на Аўстрыю.

Будучы ўпэўненым у пасіўнасці Англіі і разлічваючы на слабасць свайго «прыяцеля» — Італіі, Гітлер дабіўся поўнай капітуляцыі аўстрыйскага ўрада Шушніга. Шушніг прыняў гітлераўскі ўльтыматум.

Так Гітлер атрымаў неабходны козыр, пры дапамозе якога ён мог пачаставаць германскі народ чарговай порцыяй дэмагогіі.

20 лютага ў сваім выступленні ў рэйхстагу Гітлер астаўся на ўзроўні сваёй звычайнай «вынаходлівасці». Усе яго прамовы будуюцца па аднаму рэцэпту. Іх адзначальныя асаблівасці—выхвальная дэмагогія, яўны паклёп і хлусня. Зноў, апрануўшыся ў тогу «ратаўніка» германскага народа, Гітлер цынічна заявіў аб агрэсіўных планах германскага фашызма. Чэрпаючы сваю прамудрасць з бруднага, пахабнага фашысцкага лістка «Штурмер», Гітлер свае практыкаванні ў антысеміцкіх расісцкіх тэорыях перанёс і ў галіну замежнай палітыкі. Яго звярыная нянавісць да Совецкага Саюза і заява, што «большэвізм — гэта яўрэйскае вынаходніцтва», не навіна для совецкага народа. Магутны совецкі народ гатоў да ўсякіх нечаканасцей, якія могуць паследваць з боку абнаглеўшага фашысцкага агрэсара.

Развязнасць яўна пакінула «фюрэра», калі гутарка зайшла аб характарыстыцы ўнутранага становішча ў Германіі. Тут Гітлер з вялікімі труднасцямі выціснуў з сябе прызнанне, што ў Германіі «эканамічнае становішча з'яўляецца цяжкім». Фашысцкі важак не пайшоў далей гэтага прызнання. Але тое, аб чым умаўчаў Гітлер, даволі добра вядома галадаючаму германскаму народу, які вось ужо на працягу пяці год адчувае на сваіх плячах рэзультаты палітыкі «выратавальніка германскай нацыі».

Аднак, не характарыстыка ўнутранага становішча было лейтматывам выступлення Гітлера, а дэкларацыя аб агрэсіўных планах германскага фашызма.

Безагаворачнае падтрыманне японскага імперыялізма атрымала ў гэтай прамове сваё закончанае выражэнне.

Абрушыўшыся на вялікі кітайскі народ, які са зброяй у руках гераічна абараняе сваю свабоду і незалежнасць у барацьбе супроць японскіх захватчыкаў, Гітлер рашуча выказаўся за перамогу Японіі ў Кітаі і заявіў аб сваім рашэнні прызнаць Манчжоу-Го.

Гэта заява, зробленая Гітлерам у цынічнай і адкрытай форме, ва ўгоду скрыпучай асі «Рым—Берлін—Токіо», заключае ў сабе вялікую пагрозу справе міру. Гэта заява накіравана таксама супроць апазіцыйных ваенных і прамысловых колаў Германіі. Няўхільна падтрымліваючы Японію ў яе грабежніцкай вайне ў Кітаі і разлічваючы, як відаць, на атрыманне ў будучым тлустага кавалка пры дзеляжу кітайскай здабычы, Гітлер афяруе пры гэтым жыццёвымі інтарэсамі германскага гандлю. Такая палітыка гітлераўскага ўрада справядліва характарызуецца апазіцыйнымі элементамі германскага імперыялізма, як «харакіры» (самагубства па-японску) для германскай прамысловасці і гандлю. Вядома, што германскі ўвоз у Кітай у апошнія годы дасягаў 20 процантаў агульнага імпарту ў Кітай, у той час як ён яшчэ ў 1930 годзе ледзь складаў 5 процантаў.

Такая афяра допушчальна толькі пры ігры ва-банк.

Тая-ж нота нястрыманай агрэсіўнасці гучэла ў прамове Гітлера, калі ён расхвальваў Шушніга за «ўступальнасць» і абвяшчаў свету аб цвёрдым намеры Германіі ажыццявіць далейшае прасоўванне ў краіны Цэнтральнай і Паўднёва-Усходняй Еўропы. Апетыты германскага фашызма сапраўды не ведаюць межаў. Небяспека тут заключаецца не столькі ў заявах балбатлівага «фюрэра», колькі ў тым, што гэтыя заявы падмацоўваюцца, напрыклад, «інспектарскімі» паездкамі ўдоўж чэхаславацкай граніцы фашысцкага генерала Райхенау, гэтага агульнапрызнанага «спецыяліста» па Чэхаславакіі. Словы «фюрэра» падмацоўваюцца справамі яго генералаў.

К вялікаму расчараванню англійскіх кансерватыўных колаў і лорда Галіфакса ў прыватнасці, Гітлер удзяліў у сваёй прамове належнае месца таксама і каланіяльным патрабаванням Германіі. Затасканая аргументацыя аб «беднасці» і «перанаселенасці» Германіі, якою карыстаўся Гітлер і на гэты раз, хаця і не адзначалася навізной, але затое гучэла ў новых умовах, як прамы заклік да гвалтоўнага перадзелу свету.

Рэакцыйныя элементы англійскага імперыялізма, следуючы гістарычным традыцыям Англіі, прабавалі адкупіцца Аўстрыяй ад далейшых тэрытарыяльных дамаганняў Германіі. Пасля прамовы Гітлера яны павінны горка расчаравацца. Калоніі іншых краін і ў першую чаргу англійскія былі і застаюцца аб'ектам экспансіі германскага імперыялізма.

Падрыхтоўка новых агрэсій — праграма вайны — сапраўдны змест прамовы Гітлера.

Палітыка ўступак і пакорлівасці перад «адбыўшымся фактам», якая праводзілася ў апошнія годы Англіяй і Францыяй у адносінах да агрэсараў, толькі распальвае апетыты апошніх, штурхае іх на новыя знешнепалітычныя авантуры. Не выпадкова таму Гітлер, з благаслаўлення Англіі, навязаў Аўстрыі сваіх агентаў ва ўрад і, наблізіўшы такім чынам аншлюс Аўстрыі, высоўвае новыя патрабаванні. Не выпадкова таму Мусаліні, захапіўшы Абісінію і праводзячы шырокую інтэрвенцыю ў Іспаніі, патрабуе ад Англіі «разумных адносін» да гэтае інтэрвенцыі, прызнання за Італіяй Абісініі і раду іншых уступак.

Зусім зразумела, што гэтыя ўступкі нельга расцэньваць толькі як слабасць Англіі і Францыі, як простую баязнь агрэсіўных краін. Прычына патурання агрэсарам ляжыць у класавай лініі знешняй палітыкі буржуазна-дэмакратычных дзяржаў. Урад Англіі, выконваючы волю свайго гаспадара — англійскай буржуазіі, — у шкоду нацыянальным інтарэсам краіны праводзіць палітыку згоды з агрэсарамі.

Не выключана магчымасць, што найбольш кансерватыўныя элементы англійскай буржуазіі, улічваючы ўнутраную няўстойлівасць фашысцкіх рэжымаў Італіі і Германіі і баючыся рэволюцыйных выступленняў працоўных мас у гэтых краінах, дапамогуць германскаму і італьянскаму фашызму ў правядзенні знешнепалітычных авантур, імкнучыся гэтым умацаваць фашысцкую дыктатуру. Не гледзячы на тое, што замацаванне Італіі і Германіі на Пірэнейскім паўвостраве пагражае асноўным камунікацыйным шляхам Англіі, якія звязваюць яе з галоўнымі каланіяльнымі ўладаннямі, тым не менш Англія ў славутым Камітэце лорда Плімута па сутнасці падтрымлівае інтэрвентаў.

Апошнія падзеі паказваюць, што Англія адкрыта стала на шлях згоды з агрэсарамі і ў інтарэсах гэтай згоды прынесла ў афяру свайго міністра замежных спраў Ідэна. Як вядома, адстаўка Ідэна была высунута Італіяй і Германіяй, як асноўная ўмова пачатку перагавораў. Прычым згода, якой так дамагаюцца англійскія кіруючыя колы, вельмі своеасабліва тлумачыцца Італіяй і Германіяй. Яны высоўваюць перад Англіяй свае патрабаванні, а Англія іх пакорліва прымае. Са свайго-ж боку яны ніякіх абавязацельстваў даваць не збіраюцца. Пошукі згоды з агрэсарамі, адмаўленне ад ідэі калектыўнай безапаснасці, ад падтрымання Лігі нацый не ёсць рэзультат слабасці англійскага імперыялізма, а пэўны напрамак у яго замежнай палітыцы.

Уход Ідэна і яго двух намеснікаў у адстаўку сведчыць аб тым, што гэты напрамак робіцца асноўнай знешнепалітычнай лініяй кабінета Невіля Чэмберлена. Адстаўка Ідэна — не проста змена міністраў, а сур'ёзны паварот замежнай палітыкі Англіі, паварот, накіраваны на аслабленне Лігі нацый.

Мэтай новага курсу замежнай палітыкі Англіі з'яўляецца імкненне накіраваць удар агрэсараў па шляху, які не закранае кроўных інтарэсаў Брытанскай імперыі. Так уваскрашаецца ідэя «пакту чатырох дзяржаў», своеасабліва «свяшчэннага саюза Еўропы», падрываючага асновы Лігі нацый і спрыяючага развязванню новай сусветнай вайны.

Ідэя «пакту чатырох дзяржаў» не новая. Як вядома, падобны пакт ужо быў падпісан 7 чэрвеня 1931 года, але аказаўся нежыццёвым. Яго характэрнай асаблівасцю было ярка акрэсленае антысовецкае астрыё. Трэба думаць, што і ў новай англійскай трактоўцы ідэя «пакту чатырох дзяржаў» не пазбаўлена такога-ж зместу.

***

Капітулянцкая палітыка англійскай буржуазіі перад тварам наступаючых абнаглеўшых агрэсараў моцна шкодзіць нацыянальным інтарэсам Англіі і Францыі.

Але яшчэ больш шкодна адаб'ецца гэта палітыка на лёсе малых краін — яна пагражае іх існаванню, як самастойных дзяржаў.

Бяспрэчным застаецца факт, што агрэсары, натхнёныя сваімі поспехамі, хутка паставяць буржуазна-дэмакратычныя дзяржавы перад новымі «адбыўшыміся фактамі», перад яшчэ больш наглымі захватамі і гвалтам.

Што-ж датычыць Совецкага Саюза, то ён, верны сваёй паслядоўнай палітыцы міру і захаванню ўзятых на сябе дагаворных абавязацельстваў, будзе і далей умацоўваць сваю абараназдольнасць — адзіную грунтоўную гарантыю мірнай творчай працы народаў вялікай соцыялістычнай краіны.

Д. БАРЫСАЎ.

VIII СЕСІЯ ЦВК БССР XI СКЛІКАННЯ

СПРЭЧКІ ПА ДАКЛАДУ тав. Н. Я. НАТАЛЕВІЧА

аб праекце „Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР“

ПРАМОВА тав. В. Г. ВАНЕЕВА

(Дэпутат Вярхоўнага Совета СССР, старшыня Менскага горсовета)

Вялікая Кастрычніцкая соцыялістычная рэволюцыя прынесла разняволенне, братцва і роўнасць усім прыгнечаным народам былой царскай жандарскай Расіі. Рускі народ дапамог беларускаму народу вызваліцца ад жабрацтва і бяспраўя і падняцца да эканамічнага і культурнага росквіту, да шчаслівага і радаснага жыцця.

За 20 год совецкай улады мы стварылі сваю прамысловасць, сваю культуру — нацыянальную па форме і соцыялістычную па зместу. Я хачу гэта паказаць на прыкладзе гор. Менска. Пры царызме Менск быў захудалым губернскім горадам. Зараз Менск з'яўляецца адным з буйных прамысловых цэнтраў і самым культурным цэнтрам Беларусі. Пры царызме Менск не меў буйнай прамысловасці. За годы першай сталінскай пяцігодкі ў сталіцы БССР пабудаваны і рэканструяваны 33 прамысловыя прадпрыемствы, на што было выдаткавана да 30 мільёнаў рублёў. За годы другой пяцігодкі пабудаваны і рэканструяваны 35 прамысловых прадпрыемстваў. Зараз мы маем у Менску такія буйныя станкабудаўнічыя заводы, як завод імя Варашылава, завод імя Кірава. Валавая прадукцыя ўсіх прамысловых прадпрыемстваў гор. Менска значна павялічылася. За 1937 год яна складала суму да 400 мільёнаў рублёў.

Да рэволюцыі не толькі ў Менску, але і ва ўсёй Беларусі не было ні адной вышэйшай навучальнай установы. Зараз толькі ў адным Менску мы маем 12 ВТНУ і ВНУ, 14 тэхнікумаў, 4 рабфакі, дзе навучаюцца 16 тысяч чалавек.

Таварышы, усімі гэтымі перамогамі, усімі поспехамі і дасягненнямі мы абавязаны нашай вялікай партыі Леніна—Сталіна, нашаму мудраму, роднаму таварышу Сталіну. **(Бурныя апладысменты).**

Заклятыя ворагі народа — трацкісцка-бухарынска-рыкаўскія агенты фашызма ставілі сабе мэтай сарваць соцыялістычнае будаўніцтва. Яны хацелі вярнуць гнёт і кабалу беларускаму народу. Гэтыя заклятыя ворагі народа выкрыты і разгромлены слаўнымі работнікамі НКВД на чале са сталінскім наркомам — Нікалаем Іванавічам Ежовым. **(Апладысменты).**

У дзень выбараў 12 снежня на выбарчыя ўчасткі з'явілася 99,6 проц. выбаршчыкаў г. Менска. Яны аддалі свае галасы за вернага саратніка вялікага Сталіна, за нашага слаўнага жалезнага наркома Кліментa Ефрэмавіча Варашылава. **(Бурныя апладысменты).**

Гэтыя поспехі маглі-б быць яшчэ большымі, калі-б гарадскі совет Менска правёў лепш работу. Між тым горсовет і яго былое варожае кіраўніцтва свядома хацела затармазіць, сарваць падрыхтоўку да выбараў, сарваць правядзенне саміх выбараў. У рэзультаце гэтага шкодніцтва, горсовет, пасля таго, як ужо былі апублікаваны спісы выбаршчыкаў, атрымаў ні многа, ні мала, як звыш 30.000 заяў на няправільнае занясенне або наогул на неўключэнне ў спісы выбаршчыкаў.

Горсовет ужо правёў рад мер па выпраўленню тых недахопаў, якія мелі месца. У прыватнасці, мы ўдакладняем гарадскую чарту. Гэта дасць нам магчымасць не блытаць і ведаць дакладна, што належыць гораду і што Менскаму сельскаму раёну. Горсовет праводзіць нумарацыю дамоў і кватэр па гораду. Мы перагледзелі назвы вуліц і тыя вуліцы, якія не мелі назваў, атрымалі іх. Праведзена работа па разбіўцы горада на акругі. Калі раней у Менску былі дзве выбарчыя акругі— адна па выбарах у Совет Саюза, другая па выбарах у Совет Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР, то зараз мы будзем мець па гораду 12 выбарчых акруг.

Калі ў мінулыя выбары горад быў разбіт, не лічачы больніц, на 86 выбарчых участкаў, то зараз мы намецілі стварэнне 111 выбарчых участкаў.

Перад намі стаіць адна задача — дабіцца таго, каб у выбарах у Вярхоўны Совет БССР прынялі ўдзел усе 100 проц. выбаршчыкаў гор. Менска. І гэту задачу, пад кіраўніцтвам Цэнтральнага Камітэта Комуністычнай Партыі (большэвікоў) Беларусі, мы, несумненна, выканаем.

Няхай жыве свабодны беларускі народ!

Няхай жыве наша вялікая партыя Леніна—Сталіна!

Няхай жыве наш вялікі, усімі любімы таварыш Сталін! **(Доўгія апладысменты. Усе ўстаюць).**

ПРАМОВА тав. І. Х. САНДЛЕРА

(Член ЦВК БССР, наладчык кавальска-штампавачнага цэха віцебскага завода імя Кірава)

Таварышы! У кампаніі па выбарах Вярхоўнага Совета Саюза ССР мы накапілі вялікі вопыт масава-палітычнай і арганізацыйнай работы. Гэты вопыт мы павінны поўнасцю скарыстаць для таго, каб забяспечыць поспех выбараў Вярхоўнага Совета БССР.

Таварышы! Наш калектыў віцебскага завода імя Кірава і па гэты дзень прадаўжае весці работу сярод выбаршчыкаў былога 63 выбарчага ўчастка. У нас рэгулярна ў 20 палітгуртках адзін раз у пяцідзеўку праводзяцца заняткі з хатнімі гаспадынямі. Нядаўна мы з выбаршчыкамі правялі вечары, прысвечаныя дваццацігадоваму юбілею нашай доблеснай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. І зараз, рыхтуючыся да выбараў, мы разгорнем яшчэ большую агітацыйна-масавую работу сярод насельніцтва.

Наш завод мае дзяржаўнае заданне па вытворчасці запасных частак для трактараў і машын МТС. Рыхтуючыся да выбараў, мы прыкладзем усе намаганні, каб гэта заданне выканаць поўнасцю і ў тэрмін. Падрыхтоўку да выбараў мы адзначым новай хваляй соцспаборніцтва і ўдарніцтва, выдатнай стаханаўскай работай.

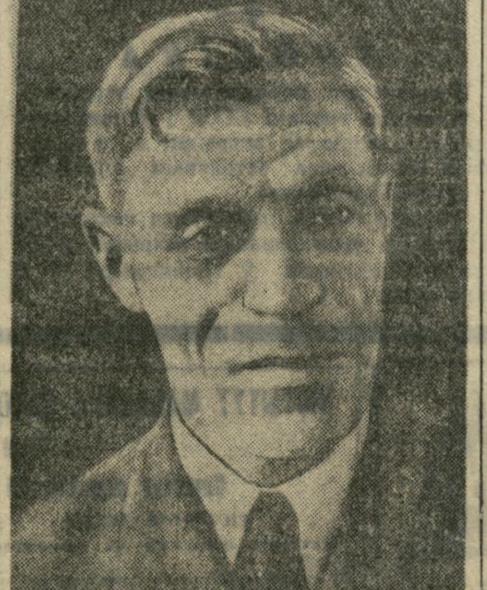

Няхай жыве наша комуністычная партыя!

Няхай жыве наш вялікі правадыр і друг таварыш Сталін! (Усе ўстаюць. Бурныя апладысменты).

ПРАМОВА тав. А. С. ГРАД

(Член прэзідыума ЦВК БССР)

Працоўныя Совецкай Беларусі ў дзень выбараў у Вярхоўны Совет СССР паказалі сваю выключную згуртаванасць і яднанне, прадэманстравалі сваю бязмежную адданасць вялікай партыі Леніна—Сталіна.

97,4 проц. усіх выбаршчыкаў БССР прымалі ўдзел у выбарах і аднадушна аддалі свае галасы за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных, за партыю Леніна—Сталіна, за першага ўсенароднага дэпутата таварыша Сталіна. **(Бурныя апладысменты).**

Таварышы! Блок комуністаў і беспартыйных — гэта моцны, магутны блок. Выбары ў Вярхоўны Совет СССР 12 снежня 1937 года паказалі ўсім ворагам народа — трацкістам, зіноўеўцам, бухарынцам, буржуазным нацыяналістам і іх гаспадарам — міжнароднаму капіталу, азвярэламу фашызму і магутнасць нашай совецкай улады маральна-палітычнае адзінства нашага вялікага 170-мільённага совецкага народа.

Гэта грознае папярэджанне імперыялістам, якія мараць напасці на нашу краіну Советаў. Усякія іх спробы, як і спробы дваравых сабак, — трацкістаў, зіноўеўцаў, бухарынцаў, — шкодзіць краіне соцыялізма, будуць разгромлены, бо сталінскі блок комуністаў і беспартыйных непераможны.

Совецкая разведка пад кіраўніцтвам сталінскага наркома — сакратара ЦК ВКП(б) тав. Ежова нанесла і будзе наносіць бязлітасныя ўдары трацкісцка-бухарынскім бандытам.

У выбарчай кампаніі па выбарах у Вярхоўны Совет БССР працоўныя яшчэ раз прадэманструюць перад усім светам сваю адданасць вялікай партыі Леніна—Сталіна, сваю бязмежную любоў да правадыра народаў таварыша Сталіна. **(Бурныя апладысменты).**

ПРАМОВА тав. Д. Я. НАВІЦКАГА

(Дэпутат Вярхоўнага Совета СССР, лейтэнант РСЧА)

Таварышы, вы бачылі, што выбары ў Вярхоўны Совет СССР ператварыліся ў нашай краіне ў вялікае радаснае ўсенароднае свята. Гэта можна было бачыць і на прыкладзе нашай Совецкай Беларусі, дзе працоўныя ў адзіным парыве галасавалі за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Я хачу спыніцца на тых велізарных правах, якія даны праектам «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР» байцам, камандзірам і палітработнікам нашай доблеснай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Вы вельмі добра ведаеце, што ні ў адной капіталістычнай краіне армія не мае такіх правоў, як у нас, у Совецкім Саюзе. У нас, згодна Сталінскай Канстытуцыі, кожны баец і камандзір, як і ўсе грамадзяне СССР, маюць права не толькі выбіраць, але і быць выбранымі.

Як толькі сесія зацвердзіць Палажэнне аб выбарах, мы павінны будзем пачаць канкрэтную падрыхтоўку да надыходзячых выбараў у совецкі парламент нашай рэспублікі. Мы павінны пабудаваць сваю работу так, каб выбары ў нашай рэспубліцы, як і выбары ў Вярхоўны Совет СССР, яшчэ і яшчэ раз паказалі ўсяму свету вялікую сілу сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, маральна-палітычную згуртаванасць беларускага народа вакол нашай слаўнай комуністычнай партыі, совецкага ўрада і таварыша Сталіна. **(Доўгія апладысменты).**

Таварыш Сталін не раз указваў нам на тое, што нельга забываць, у якой абстаноўцы мы знаходзімся. Таварыш Сталін сказаў, што ў сучасны момант войны не абвяшчаюцца, а пачынаюцца. Гэтыя словы вялікага Сталіна поўнасцю апраўдаліся. Ішла вайна ў Абісініі, якая не абвяшчалася, ідзе вайна ў Іспаніі, якая не абвяшчалася, ідзе вайна ў Кітаі, якая таксама не абвяшчалася. Але гэтыя войны толькі прэлюдыя да той вайны, якую рыхтуюць фашысцкія гады супроць Совецкага Саюза. Мы вельмі добра ведаем з друку, што фашысцкая Германія стараецца арганізаваць так званы антыкомінтэрнаўскі саюз, накіраваны супроць Совецкага Саюза. Мы бачым, як фашысцкая Германія праводзіць гітлерызацыю Аўстрыі. Мы бачым двусэнсоўную палітыку Англіі, якая імкнецца да зблізкэння з агрэсіўнымі краінамі — Германіяй, Італіяй, Японіяй.

Улічваючы міжнародную абстаноўку, Совецкі Саюз яшчэ больш умацоўвае сваю магутнасць, яшчэ больш узмацняе абараназдольнасць нашай радзімы. Совецкі Саюз непераможны. Ён згуртаваны, маналітны. Ён мае доблесную Рабоча-Сялянскую Чырвоную Армію, якая ў любы момант гатова не толькі адбіць але і з коранем на-галаву знішчыць ворага і знішчыць яго на той тэрыторыі, адкуль ён пасмее на нас напасці. **(Доўгія апладысменты).**

Няхай жыве наша слаўная комуністычная партыя!

Няхай жыве непераможны сталінскі блок комуністаў і беспартыйных!

Няхай жыве вялікі маршал комунізма, родны і любімы таварыш Сталін! Ура, таварышы! **(Крыкі «ура», працяглыя апладысменты. Усе ўстаюць).**

ПРАМОВА тав. П. Ф. ДОЎНАРА

(Член ЦВК БССР, стаханавец завода імя Варашылава)

Таварышы! Сталінскі блок комуністаў і беспартыйных на выбарах у Вярхоўны Совет СССР атрымаў бліскучую перамогу.

Дзе, у якой іншай краіне свету так аднадушна выбіраюць парламент? Няма такой іншай краіны апрача нашай соцыялістычнай радзімы.

Выбары ў Вярхоўны Совет БССР набліжаюцца. Трэба пачаць падрыхтоўку да гэтых выбараў. Асабліва важна скарыстаць вопыт, накоплены намі ў часе выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

Мы павінны памятаць словы таварыша Сталіна аб капіталістычным акружэнні. Мы павінны пільна ахоўваць нашы вялікія заваяванні, каб ніхто не пасмеў пасягнуць на свяшчэнную соцыялістычную ўласнасць, якая здабыта крывёю, потам рабочых і сялян нашай краіны.

Няхай ведаюць усе фашысты, усе імперыялісты аб тым, што ў нас ёсць што абараняць, ёсць каму абараняць і ёсць чым абараняць. У нас ёсць доблесная Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія на чале з першым маршалам Совецкага Саюза Кліментам Ефрэмавічам Варашылавым. **(Працяглыя апладысменты).**

Да дня выбараў у Вярхоўны Совет Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі мы павінны прыйсці з новымі і новымі дзесяткамі і сотнямі стаханаўцаў, з новымі стаханаўскімі дасягненнямі.

Таварышы! Члены ЦВК БССР і дэпутаты Вярхоўнага Совета Саюза ССР павінны быць самымі передавымі кіраўнікамі, арганізатарамі выбараў у Вярхоўны Совет БССР.

Наш вялікі совецкі народ згуртаван вакол партыі Леніна — Сталіна. Пашлем у Вярхоўны Совет Рэспублікі палкіх патрыётаў нашай краіны, непахісных барацьбітоў за справу Леніна — Сталіна, за шчасце працоўных, за гонар і славу нашай вялікай радзімы.

Няхай жыве наш мудры правадыр і настаўнік таварыш Сталін! **(Працяглыя апладысменты. Усе ўстаюць).**

ПРАМОВА тав. Н. П. ГАРДЗЕЕВАЙ

(Член прэзідыума ЦВК БССР)

Шмат пакут і гора цярпеў беларускі народ ад памешчыкаў і капіталістаў, ад польскіх паноў. Я, працуючы батрачкай у памешчыка Радзівіла, добра памятаю гэта праклятае жыццё, калі селянін галадаў, а памешчык купаўся ў раскошы. Толькі расправіўшыся з капіталістамі і памешчыкамі, выгнаўшы польскіх паноў, беларускі народ зажыў па-чалавечаму. Нашы калгаснікі жывуць сыта і культурна. Яны згуртаваны вакол партыі Леніна—Сталіна, вакол совецкага ўрада. Сялянская праца стала радаснай. Яе палегчыла совецкая ўлада, якая дала калгаснаму сялянству трактары, машыны.

У пісьме беларускага народа вялікаму і роднаму таварышу Сталіну запісана, што ў мінулым сялянства Беларусі

«... з зямелькі не мела карысці,
На абед была нам лебяда з мякінай,
А далей — магіла пад сухой асінай».

Так, раней жыццё было не міла. А цяпер у нас не толькі маладыя, але і старыя хочаць доўга жыць, бо жыць добра і радасна.

Наш правадыр, наш друг, наш настаўнік таварыш Сталін сказаў, што жанчына ў калгасе—вялікая сіла. Гэта сіла бачна ў кожным калгасе. Такіх правоў, якімі карыстаецца жанчына ў Совецкім Саюзе, няма і не можа быць у жанчын капіталістычных краін.

Народ вылучыў многа жанчын на адказную дзяржаўную работу. У нас жанчына карыстаецца аднолькавымі правамі з мужчынам — яна мае права на працу, на адпачынак, на вучобу. Працоўныя жанчыны Беларусі паказалі на прайшоўшых выбарах у Вярхоўны Совет СССР, сваю адданасць нашай большэвіцкай партыі Леніна — Сталіна. Яны галасавалі аднадушна за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных, галасавалі за шчаслівае, радаснае жыццё.

Таварышы! Фашысцкія краіны рыхтуюцца да вайны. Яны хочуць напасці на Совецкі Саюз. Яны хочуць адняць у нашага народа шчаслівае і радаснае жыццё. Але гэта ім не ўдасца. Мы дадзім моцны адпор ворагам. Мы, жанчыны, разам з мужамі, братамі, дзецьмі станем на абарону нашай соцыялістычнай бацькаўшчыны і разаб'ем ворага на-галаву.

Рыхтуючыся да выбараў у Вярхоўны Совет БССР, разгорнем яшчэ большую работу сярод жанчын, уцягнем іх у палітгурткі, у грамадскую работу, зробім усё, каб кожная жанчына ўдзельнічала ў выбарах вярхоўнага органа ўлады.

Няхай жыве наша большэвіцкая партыя!

Няхай жыве наш правадыр, наш настаўнік, родны таварыш Сталін! **(Бурныя апладысменты. Усе ўстаюць).**

УСЕ ПРАМОВЫ ДРУКУЮЦЦА ПА СКАРОЧАНЫХ СТЭНАГРАМАХ

ПРАМОВА тав. С. П. МЕЛЬНІКАВА

(Дэпутат Вярхоўнага Совета СССР, старшыня Лепельскага акрвыканкома)

Таварышы, прадстаўлены на разгляд і зацверджанне VIII сесіі ЦВК БССР праект «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР», як і Канстытуцыя нашай Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі, адлюстроўвае перамогі вялікай соцыялістычнай рэволюцыі.

Мы маем ужо вопыт правядзення выбараў у Вярхоўны Совет СССР. У выбарчых участках нашай Лепельскай акругі мы бачылі надзвычайнае адзінадушша народа, яго адданасць і бязмежнае давер'е нашай партыі, нашаму роднаму і любімаму таварышу Сталіну. Асобныя выбаршчыкі 80-гадовага ўзросту на перадвыбарчых сходах расказвалі аб гнуснай нацыянальнай палітыцы царскага самадзяржаўя. Яны прыводзілі прыклады 1905 года, успаміналі справу Бейліса. Царскі ўрад стварыў справу Бейліса з тым, каб арганізаваць па ўсёй Расіі яўрэйскія пагромы. Калі бяднейшыя яўрэі арганізавалі дэлегацыю і паслалі яе да папы рымскага шукаць у яго абароны супроць царскага самадзяржаўя, папа рымскі адказаў ім, што «воля гасудара ёсць воля бога і толькі яна павінна вяршыць лёс яўрэйскага народа». Вось якія «правы» прадастаўляла царскае самадзяржаўе працоўным і ў асаблівасці нацыянальным меншасцям.

Канстытуцыя нашай Беларускай Рэспублікі, як і вялікая Сталінская Канстытуцыя, прадастаўляе выбарчае права ўсім грамадзянам, незалежна ад верavызнання, нацыянальнага паходжання і расавай прыналежнасці. Нічога падобнага няма ні ў адной канстытуцыі заходніх буржуазных краін, нават у самых дэмакратычных. Няхай паны капіталісты, фашысты ўвядуць такі пункт у свае буржуазныя канстытуцыі, і мы паглядзім, што ў іх атрымаецца.

Калі мы праводзілі выбары ў Вярхоўны Совет СССР, мы бачылі, што беларускі народ бязмежна давярае нашай комуністычнай партыі, яе правадыру таварышу Сталіну.

Па Лепельскай выбарчай акрузе 98 проц. выбаршчыкаў удзельнічалі ў выбарах у Вярхоўны Совет СССР. Вынікі выбараў у Вярхоўны Совет паказалі, што масава-агітацыйная работа павінна быць у нас цэнтрам увагі. Вопыт правядзення выбараў у Вярхоўны Совет СССР павінен быць поўнасцю скарыстан пры правядзенні выбараў ў Вярхоўны Совет Беларускай ССР. Лепшых людзей краіны, лепшых кіраўнікоў будуць пасылаць выбаршчыкі ў Вярхоўны Совет нашай Беларускай рэспублікі.

Галоўнейшымі нашымі клопатамі павінна быць забеспячэнне кожнаму выбаршчыку магчымасці ажыццявіць сваё выбарчае права.

У час выбараў у Вярхоўны Совет СССР былі асобныя вылазкі класава-варожых элементаў, якія стараліся сарваць поспех выбараў. Былі такія выпадкі, калі сям-там прабавалі вылучыць кандыдатамі ў дэпутаты ворагаў народа, былых памешчыкаў. Самі выбаршчыкі выкрывалі гэтыя варожыя проіскі і давалі ім бязлітасны адпор. Трэба яшчэ больш узмацніць большэвіцкую пільнасць, каб вораг не мог перашкодзіць нам пры правядзенні выбараў.

Выбары ў Вярхоўны Совет Беларускай ССР мы правядзем на тым-жа высока-прынцыповым палітычным узроўні, як і выбары ў Вярхоўны Совет СССР.

Няхай жыве наша вялікая комуністычная партыя!

Няхай жыве наш дарагі і любімы правадыр, друг і настаўнік, арганізатар і натхніцель найвялікшых перамог соцыялізма, таварыш Сталін! **(Усе ўстаюць. Бурныя апладысменты).**

ПРАМОВА тав. П. І. МАЦКЕВІЧА

(Член ЦВК БССР, сігналіст станцыі Віцебск)

Таварышы! Не так даўно мы святкавалі дваццацігоддзе нашай слаўнай непераможнай Чырвонай Арміі. Мы правялі сходы разам з нашымі ваеннымі

таварышамі, назіралі сілу і магутнасць нашай Чырвонай Арміі, і я павінен сказаць, што нашы чыгуначнікі ганарацца сваім родным братам — Чырвонай Арміяй.

Чыгуначнікі Заходняй чыгункі памятаюць словы вялікага Сталіна аб тым, што мы знаходзімся ў капіталістычным акружэнні. Мы, чыгуначнікі, заяўляем сесіі ЦВК БССР, што ў выпадку нападу ворагаў на нашу краіну, яны далей сваёй граніцы паздоў не пусцяць. Мы, чыгуначнікі, пастараемся іх спыніць ля граніцы і апракінуць пад адкос. Ім не ўдасца пранікнуць на нашу тэрыторыю!

Таварышы! Надыходзячыя выбары трэба добра падрыхтаваць. Трэба зараз-жа пасля зацвярджэння Палажэння разгарнуць перадвыбарчую кампанію на тым-жа высокім узроўні, на якім яна праходзіла ў перыяд выбараў у Вярхоўны Совет СССР. Правядзем выбары ў Вярхоўны Совет нашай Беларускай рэспублікі з такім-жа поспехам, з такой-жа згуртаванасцю, з якой мы правялі выбары ў Вярхоўны Совет СССР.

Няхай жыве наша партыя, партыя Леніна—Сталіна!

Няхай жыве наш совецкі народ!

Няхай жыве наш совецкі ўрад!

Няхай жыве і будзе здароў лепшы друг чалавецтва таварыш Сталін! **(Доўгія апладысменты).**

ПРАМОВА тав. Ф. А. ФРАЛОВА

(Член ЦВК БССР, начальнік Менскага аддзялення службы эксплаатацыі),

На тэрыторыі БССР размешчаны дзве чыгункі — Беларуская і Заходняя. У рэзультаце соцыялістычнага спаборніцтва яны ідуць у шарэнзе перадавых чыгунак Совецкага Саюза.

Як наша менскае пагранічнае чыгуначнае аддзяленне выконвае ўказанні партыі і ўрада аб палепшанні работы? План пагрузкі і выгрузкі ў студзені і лютым мы перавыканалі. Рад станцый,—Фаніпаль, Ратамка, Радашковічы, Чырвоны сцяг, Слепянка — на працягу больш года не ведаюць аварыйнасці ў сваёй рабоце. Калектывы гэтых станцый даказалі на практыцы, што транспарт можа працаваць без аварый, без парушэнняў правіл тэхнічнай эксплаатацыі. Стаханаўцы і ўдарнікі на справе змагаюцца за аздараўленне чыгуначнага транспарта.

Ворагі народа, арудваўшыя ў Беларусі, пралезлі к нам і на транспарт. Але яны пралічыліся. Мары здраднікаў — вярнуць мінулае, ніколі не збудуцца. Нікому не павярнуць назад кола гісторыі. Няхай памятае трацкісцка-бухарынскае, фашысцкае атрэп'е, што нікому не спыніць пераможны марш мільённых мас да комунізма.

Мы, чыгуначнікі, запэўняем нашага роднага старшага брата — Чырвоную Армію на чале з баявым маршалам Кліментам Ефрэмавічам Варашылавым, што чыгуначнікі будуць дастойнымі іх братамі і разам будуць біць ворага, адкуль-бы ён ні прышоў.

Прадстаўляемы сёння на абмеркаванне сесіі ЦВК праект выбарчага закона цалкам абгрунтаван на Сталінскай Канстытуцыі і я прапаную яго поўнасцю зацвердзіць.

Мы, чыгуначнікі, будзем шырока растлумачваць новы выбарчы закон. Мы пашлем сваіх лепшых сыноў у Вярхоўны Совет Беларускай рэспублікі.

Пад пераможным сцягам Леніна — Сталіна, пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі, на чале з любімым бацькам і правадыром таварышам Сталіным, беларускі народ атрымлівае ўсё больш радаснае, шчаслівае і культурнае жыццё, упэўнена ідзе да поўнай перамогі комунізма.

Няхай жыве тварэц Канстытуцыі, тварэц новага жыцця вялікі Сталін! **(Працяглыя апладысменты. Усе ўстаюць).**

У Лондане адбылася дэманстрацыя, арганізаваная Камітэтам дапамогі Кітаю. Дэманстранты патрабавалі байкота японскіх тавараў і акавання дапамогі Кітаю. На здымку: дэманстранты на адной з вуліц Лондана. (СФ).

УЗБРОЕНАЕ ВЫСТУПЛЕННЕ АЎСТРЫЙСКІХ ГІТЛЕРАЎЦАЎ

ПАРЫЖ, 28 лютага. (БЕЛТА). Усе парыжскія газеты публікуюць паведамленні з Аўстрыі аб адбыўшыхся ў Штырыі (прамысловая вобласць Аўстрыі) ўзброеных выступленнях аўстрыйскіх гітлераўцаў. Узброеныя атрады гітлераўцаў накіраваліся з розных пунктаў да горада Граца. У самым горадзе гітлераўцы разгарнулі агітацыю за неабходнасць «наступлення на Вену».

Аўстрыйскія ўлады тэрмінова накіравалі ў Грац войскі. На дарогах, якія вядуць да горада, выстаўлены ўзмоцненыя вайсковыя нарады, якім загадана не ўпускаць у горад гітлераўскія атрады. Войскі рассейваюць атрады гітлераўцаў. У самым Грацы на вуліцах устаноўлены кулямёты і патрулююць танкі і браневікі. У баявую гатоўнасць прыведзены ваенныя самалёты. Універсітэт і іншыя навучальныя ўстановы ў Грацы закрыты.

* * *

ЛОНДАН, 28 лютага. (БЕЛТА). Аўстрыйскія карэспандэнты лонданскіх газет паведамляюць, што повадам да выступлення гітлераўцаў з'явілася падрыхтоўка дэманстрацыі ў гонар міністра ўнутраных спраў Зейс-Інкварта, які меў намер наведаць Грац. Характэрна, што падаўленне выступлення гітлераўцаў аўстрыйскім урадам ускладзена не на паліцыю і жандармерыю (якія, як вядома, знаходзяцца ў падначаленні Зейс-Інкварта), а на войскі.

* * *

ВЕНА, 28 лютага. (БЕЛТА). Па атрыманых тут вестках, у Штырыі адбываюцца антыўрадавыя выступленні аўстрыйскіх гітлераўцаў. У Грац адпраўлены вайсковыя часці венскага гарнізона. У горадзе Адмонце (Штырыя) адбыліся сур'ёзныя сутычкі паміж войскамі і атрадамі гітлераўцаў.

У сувязі з атрыманымі аўстрыйскімі гітлераўцамі інструкцыямі дабівацца іх легалізацыі ў рамках аўстрыйскай урадавай арганізацыі «айчынны фронт», урад у афіцыяльным паведамленні напамінае аб тым, што «палітычная дзейнасць аўстрыйскіх гітлераўцаў астаецца забароненай». Бургамістр горада Граца зняты за садзейнасць выступленням гітлераўцаў і за выданне распараджэння аб вывешванні гітлераўскіх сцягоў.

ПРАТЭСТЫ СУПРОЦЬ ГІТЛЕРЫЗАЦЫІ АЎСТРЫІ

ПРАГА, 28 лютага. (БЕЛТА). Па паведамленнях, паступаючых з Аўстрыі, узбуджэнне аўстрыйскіх рабочых мас у сувязі з капітуляцыяй аўстрыйскага ўрада перад Гітлерам прадаўжае нарастаць. Як перадае бюлетэнь «Дэйчэ інфармацыёнен», на радзе прадпрыемстваў у Фларыдсдорфе,—буйнейшым рабочым раёне Вены, — успыхнулі забастоўкі. Сход даверaных асоб буйнейшых прадпрыемстваў Вены накіраваў да міністра па соцыяльных справах Рэша спецыяльную дэпутацыю, якая заявіла аб гатоўнасці аўстрыйскіх рабочых змагацца за незалежнасць Аўстрыі.

ЗНЕШНЯЯ ПАЛІТЫКА ФРАНЦЫІ

ВЫСТУПЛЕННЕ ШАТАНА

ПАРЫЖ, 27 лютага. (БЕЛТА). У канцы спрэчак па знешняй палітыцы ў палаце дэпутатаў выступіў глава французскага ўрада Шатан.

Шатан заявіў, як паведамляе агенцтва Гавас, перш за ўсё аб сваёй поўнай салідарнасці з міністрам замежных спраў Дэльбосам. Нерашучасць Лігі нацый, — гаворыць прэм'ер, — выклікана радам паражэнняў, але Ліга нацый астаецца лепшай гарантыяй міру. Французскі ўрад астаецца верным франка-савецкаму пакту, які не з'яўляецца рэзультатам якой-небудзь ідэалагічнай дактрыны, а чыста абаронным пактам, адкрытым для ўсіх і заключаным у рамках Лігі нацый. Гэты пакт з'яўляецца зброяй міру».

Рэзалюцыя давер'я, прынятая палатай, гаворыць:

«Ухваляючы заяву ўрада, даваючы яму абарону нацыянальнай годнасці і забеспячэнне падтрымання міру і павагі да дагавораў у рамках калектыўнай бяспечнасці і Лігі нацый, палата адвяргае ўсякія дадаткі і пераходзіць да парадку дня».

ГЕРМАНСКІ ФАШЫЗМ ПАГРАЖАЕ ШВЕЙЦАРЫІ

ЖЭНЕВА, 27 лютага. (БЕЛТА). Германскае тэлеграфнае агенцтва распаўсюджвае ў Швейцарыі артыкул газеты «Берлінер берзэнцэйтунг» з нападкамі на Швейцарыю ў сувязі з тым, што швейцарскі друк крытыкаваў прамову Гітлера. Газета заяўляе, што «нейтралітэт» Швейцарыі можа быць гарантаван Германіяй толькі пры ўмовах, «калі Швейцарыя сваімі адносінамі да насельніцтва, якое гаворыць на нямецкай мове, не будзе кампраметаваць гэты нейтралітэт у вачах Германіі».

Распаўсюджанне гэтага артыкула выклікала ў Швейцарыі абурэнне.

Жэнеўская газета «Травай», напамінаючы аб пагрозах Гітлера, заяўляе, што выступленні германскага друку супроць Швейцарыі служаць паказальнікам гатоўнасці германскага фашызма зрабіць з Швейцарыяй тое-ж самае, што зроблена ім з Аўстрыяй.

АНГЛІЙСКАЯ ГРАМАДСКАСЦЬ АСУДЖАЕ ПАЛІТЫКУ ЧЭМБЕРЛЕНА

ЛОНДАН, 28 лютага. (БЕЛТА). Ва ўсёй Англіі ўсё больш узмацняецца незадаваленне народных мас новай палітыкай урада Чэмберлена. Асабліва абурэнне выклікае ў шырокіх масах паведамленне аб англа-італьянскіх перагаворах. За апошнія два дні адбылося больш 500 шматлікіх мітынгаў і дэманстрацый па ўсёй краіне, арганізаваных компартыяй, лейбарыстамі, трэд'юніёнамі і рознымі таварыствамі.

Учора ў Лондане, у Трафальгарскверы, адбыўся арганізаваны компартыяй мітынг, у якім прыняло ўдзел звыш 10 тысяч чалавек. На мітынгу прынята рэзалюцыя з патрабаваннем адстаўкі Чэмберлена. Пасля скančэння выступленняў дэманстранты накіраваліся да будынка італьянскага пасольства з воклічамі: «Чэмберлен павінен уйсці!», «Ніякіх пактаў з Італіяй!», «Няхай выратуе народ!» і т. д.

Атрад паліцыі пробаваў перашкодзіць дэманстрантам прыблізіцца да італьянскага пасольства. Аднак групе, вылучанай удзельнікамі дэманстрацыі, удалося ўвайсці ў італьянскае пасольства і перадаць прынятую на дэманстрацыі рэзалюцыю.

Шматлікія дэманстрацыі пратэсту супроць палітыкі Чэмберлена адбыліся таксама ў вугальных раёнах Паўднёвага Уэльса, у Шатландыі і ў іншых прамысловых цэнтрах Англіі.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў КІТАІ

У ПАЎНОЧНЫМ КІТАІ

ХАНЬКОУ, 27 лютага. (БЕЛТА). У раён чыгункі Бэйпін — Ханькоу прыбылі новыя кітайскія падмацаванні. Значна ўзмацніліся аперацыі кітайскай авіяцыі. Становішча заметна палепшылася на карысць кітайцаў. Японскае прасоўванне замарудзілася.

Лютыя баі ідуць за 30 клм. на паўднёвы захад ад Сіньсяна. Ноччу 23 лютага кітайскія войскі з боем увайшлі ў Цысянь (на поўнач ад Сіньсяна) і адрэзалі прарваўшыяся наперад японскія часці ад іх тылу. Пасля ўдараў, нанесеных кітайскімі войскамі па заходняму флангу, японцы пачалі адступаць, пакінуўшы рад гарадоў.

На захад ад лініі чыгункі Цяньцзін-Пукоў кітайскія войскі перайшлі ў контрнаступленне па ўсёй лініі фронту.

У рэзультаце ўдалых аперацый сялянскіх атрадаў, амаль уся паўночная частка правінцыі Шаньдун знаходзіцца пад кантролем партызан.

У ЦЭНТРАЛЬНЫМ КІТАІ

ХАНЬКОУ, 27 лютага. (БЕЛТА). Японцы два разы прабавалі перайсці ў наступленне на паўночны захад ад Дзінюаня (правінцыя Аньхуэй).

Абодва разы наступленне было адбіта. Японцы панеслі вялікія страты.

25 лютага 2.000 японскіх салдат, прыбыўшыя на 10 кананерках, высадзіліся каля горада Сяньшаня (на рацэ Янцзы, вышэй Уху) і пачалі наступленне на горад. 26 лютага японскія кананеркі былі бамбардыраваны кітайскімі самалётамі. Дзве кананеркі затоплены.

* * *

ШАНХАЙ, 27 лютага. (БЕЛТА). Кітайскія партызаны набліжаюцца да Шанхая. Некаторыя атрады партызан дзейнічаюць за 15 клм. ад горада.

26 лютага 17 японскіх самалётаў зрабілі налёт на Кантон і рад пунктаў удоўж чыгункі Кантон—Ханькоу. Адзін японскі бамбардыроўшчык быў збіты кітайскай зенітнай артылерыяй.

ПАЛІТЫКА НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ЗДРАДЫ

ВАРШАВА, 26 лютага. (БЕЛТА). Былы польскі пасланік у Рызе Ладось (Ненаскі) апублікаваў у журнале «Зврот» другі артыкул, у якім падверг крытыцы германафільскі курс знешняй палітыкі Бека. Палітыка польскай дыпламатыі і міністра замежных спраў Бека, — піша Ненаскі, — якая зводзіцца да аказання Германіі «самых разнастайных паслуг», наносіць сур'ёзную шкоду польскім дзяржаўным інтарэсам. Польшча заключыла ў 1934 г. дагавор з Германіяй, якая імкнецца такім чынам развязаць сабе рукі пры магчымым канфлікце з Францыяй і атрымаць свабоду дзеяння супроць Аўстрыі і Чэхаславакіі, заручыўшыся ўсямерным падтрыманнем з боку польскай дыпламатыі.

Падкрэсліўшы, што ад гэтага дагавора выйграла толькі Германія, Ненаскі рэзка асуджае дапамогу, якую Бек аказвае Германіі ў яе агрэсіі супроць Чэхаславацкай рэспублікі.

Падводзячы вынікі польска-германскага дагавора, Ненаскі піша: «Чатырохгадовы вынік дзеяння польска-германскага дагавора паказаў, па-першае, што гэты дагавор не перашкодзіў націску Германіі на Данцыг, які ў сучасны момант ператварыўся ў адну з правінцый Германіі, што значна пагоршыла абараназдольнасць польскага Памор'я. Па-другое, дзякуючы гэтаму дагавору Германіі ўдалося ізаляваць Польшчу ад Чэхаславакіі і пры дапамозе Польшчы падарваць міжнародныя гарантыі, якія забяспечваюць цэласнасць граніц Чэхаславакіі».

ЗНІШЧЫЦЬ ТОРМАЗЫ

У РАБОЦЕ ЛЕСАРУБАЎ І ВОЗЧЫКАЎ

(АГЛЯД ПІСЕМ)

У стаханаўскім месячніку на лесазагатоўках і вывазцы сотні лесарубаў і возчыкаў паказваюць узоры соцыялістычнай прадукцыйнасці працы. Рэдакцыя атрымлівае дзесяткі пісем аб вытворчых поспехах на лесараспрацоўках і перашкодах у далейшым павышэнні выпрацоўкі.

Тав. Азломец з Любані піша, што лесарубы Шаўчэня Іван, Братачэня Нікалай, Каўгарэня Іван, працуючы лучковымі піламі, штодзённа выконваюць нормы на 120—150 процантаў. Іх прадукцыйнасць працы магла-б быць значна большай, але леспрамгас не забяспечвае неабходнымі інструментамі для заточкі піл. На ўчастак не дастаўляюцца газеты.

Аналагічныя факты прыводзяць у сваім пісьме і тт. Апенка і Быкаў з Езакаўскага лесаўчастка.

— Поспех выканання кожным калгасам і аднаасобнай гаспадаркай узятых абавязацельстваў па заключаных дагаворах, — піша тав. Сямёнаў, — залежыць у значнай ступені ад таго, як лесазагатоўчыя арганізацыі створаць умовы для працы (перавозачныя сродкі, начлег для прыязджаючых калгаснікаў і т. д.). У Абрамаўскай дачы, Горацкага леспрамгаса, сані і падсанкі, якія выдаюцца калгаснікам для возкі лесу, зусім дрэнныя. Пасля двух паездак яны патрабуюць рамонту. Калгаснікам з далёкіх сельсоветаў нават няма дзе пераначаваць. Кіраўнікі Горацкага леспрамгаса не ствараюць умоў для работы лесарубаў і возчыкаў.

Ва многіх леспрамгасах дрэнна арганізавана работа ў лесе, што безумоўна адбіваецца на ходзе выканання плана. Тав. Крыскавец з Клічава паведамляе, што на лесаўчастках ёсць выпадкі, калі возчыкаў пасылаюць туды, дзе няма загатоўленага лесаматэрыялу. Работнікі ўчасткаў не аддаюць дастатковай увагі правільнай расстаноўцы сіл.

— На Капцэвіцкім лесаўчастку, Петрыкаўскага леспрамгаса, сістэматычна прастайвае аўтатранспарт. З 6 машын працуюць усяго 2—3. (Пісьмо тав. Самарына).

Рабкор Лістовы з Крупак прыводзіць у сваім пісьме рад фактаў аб дрэннай рабоце Ухвальскага мехпункта. Лепшым стаханаўцам Курпаеву і Адамовічу не ствараюць умоў для работы. Іх трактары прастайваюць цэлымі днямі з-за адсутнасці грузчыкаў.

Вялікую ролю ў фарсаванні лесавывазкі адыгрывае разгорнутая масава-палітычная работа сярод лесарубаў і возчыкаў як на лесаўчастках, так і непасрэдна ў калгасах.

— Амаль кожны вечар на Лубяніцкім лесаўчастку, — піша тав. Укаравацкі з Быхава, — комсамольцы-агітатары Аўраменка і Кажамякін праводзяць з лесарубамі чыткі газет, гутаркі аб міжнародным становішчы. Ёсць тут патэфон, шахматы, більярды. Весела і культурна праводзяць свой адпачынак рабочыя.

Тав. Іванейчык у сваім пісьме расказвае аб стаханаўскай рабоце возчыкаў з Дуброўскага лесаўчастка, Асіповіцкага леспрамгаса. Возчыкі Ляшчук А., Кошман Я., Ахраменка Л., Малаковіч В. і інш. штодзенна выконваюць нормы на 300—485 проц. У раёне ёсць рад перадавых калгасаў («Комунар», «Новы шлях», «III Інтэрнацыянал» і інш.), якія ўжо закончылі сваё заданне па вывазцы лесу.

У некаторых-жа раёнах, як Талачынскі, да гэтага часу ўпаўнаважаныя (Катлоўскі і Рылькоў), вылучаныя райкомам КП(б)Б і райвыканкомам для правядзення масава-палітычнай работы сярод калгаснікаў, не выехалі на ўчасткі. Тав. Кузьмічоў піша аб тым, што ў гэтым раёне выязджаюць у лес штодзённа 600—650 падвод замест 1.283.

Такое-ж становішча і ў Бешанковіцкім і Сіроцінскім раёнах. Тав. Дзмітрыеў паведамляе, што рад сельсоветаў Бешанковіцкага раёна (Астравенскі, Сакароўскі, Каўляноўскі і інш.) выканалі сваё заданне па лесавывазцы на 8—13 проц.

Кожны леспрамгас, кожны раён мае ўсе ўмовы для выканання плана месячніка. Справа гонару работнікаў лесазагатоўчай прамысловасці датэрмінова выканаць важнейшае ўрадавае заданне.

ЧАМУ АДСТАЕ НАША ФАБРЫКА

Запалкавая фабрыка імя Кірава ў Барысаве ў апошні час значна пагоршыла сваю работу. Калі ў снежні 1937 года на фабрыцы былі частыя прастоі з-за таго, што нехапала асіны, то зараз яна ёсць, але скарыстоўваецца безгаспадарча. Паступаючая асіна на распілоўку ў чурачны цэх дрэнна сартуецца, яе пілуюць коса і не па размеру. Размер чурака на гільзу павінен быць роўны 58 сантыметрам, а ў лушчыльны цэх падаюць чурак, адзін бок якога роўны 58 сантыметрам, а другі — 56, ад чаго адна пятая частка чурака ідзе ў топку. Адсюль — перавыдаткаванне драўніны. Начальнік чурачнага цэха тав. Гейдэнсон не прымае ніякіх мер для знішчэння гэтых ненармальнасцяў.

Яшчэ горш справа ў каробкавым цэху, абсталяванне якога з кожным днём зношваецца, а рамонт праводзіцца вельмі дрэнна. Галоўны механік — т. Мамонаў — мала займаецца пытаннем рамонту машын. Каробкавыя машыны штодня прастойваюць. У выніку цэх не забяспечвае выраб каробкоў, ад чаго этыкетыровачны і набіўны цэхі вымушаны прастойваць па некалькі гадзін.

Працоўная дысцыпліна сярод абслугоўваючага персаналу вельмі нізкая. Механік аўтаматычнага цэха т. Ржэўскі і брыгадзір Кавалеўскі самі парушаюць працоўную дысцыпліну. Яны прыходзяць на работу ў 9—10 гадзін, а рамонтныя манцёры, не ведаючы чым заняцца, па дзве—тры гадзіны сядзяць без работы.

ШПАТЦ.

МАШЫНЫ АСТАЮЦЦА З ДЭФЕКТАМІ

МАГІЛЕЎ. Аб рабоце аўтарэмзавода ўжо многа пісалася як у раённым, так і ў рэспубліканскім друку. Але агіднасці там і дагэтуль прадаўжаюцца. Разборка аўтамашын праводзіцца злачынна — малатком і зубілам. Ад такога метаду разборкі прападае многа каштоўных дэталяў.

З галоўнага канвеера машыны сходзяць з многімі дэфектамі (паламаныя рамы, дзірак для змацавання кузаваў зусім няма). Намеснік начальніка цэха т. Еўстратаў стараецца, як-бы сапхнуць з канвеера незаконченую работу.

Кіраўніцтва завода нядаўна абноўлена. Аднак і яно да апошняга часу не занялося як след ліквідацыяй усіх непаладкаў, якія перашкаджаюць у рабоце.

ГУЛІН, КІЧКІРОЎСКІ, МІХАЙЛАЎ.

ВАЕННА-ТАКТЫЧНАЯ ІГРА КОМСАМОЛЬЦАЎ

Сёння, 1 сакавіка, Сталінскі райком комсамола г. Менска разам з райсоветам Асоавіяхіма праводзіць ваенна-тактычную ігру комсамольцаў. У ёй прымуць удзел больш 1.000 комсамольцаў. Ігра адбудзецца ў цэнтральным лагеры Асоавіяхіма. У праграме — марш, паход праз заражаныя ўчасткі, паказ наступлення і т. д.

ХРОНІКА

У рэзультаце меўшых месца перагавораў паміж урадамі СССР і Эстоніі дасягнута згода аб закрыцці з 10 сакавіка гэтага года эстонскага консульства ў Ленінградзе.

Роўным чынам дацкі ўрад паведаміў НКЗС аб надыходзячым закрыцці дацкага консульства ў Ленінградзе з 1 красавіка.

У Одэскай музыкальнай школе навучаюцца іспанскія дзеці, якія выхоўваюцца ў одэскім дзіцячым доме. На здымку: іспанскі піонер Хосе Лісундзія на ўроку ў праф. П. С. Столярскага. Фото М. Рыжакова (СФ).

АПОШНІ УДАР

ЭЦЮД

Усё было скончана. Між іншым, адзін сродак выратаваць жыццё яшчэ аставаўся, гэта выдаць таварышаў. Фенін рад быў, што апошнія мінуты таюць, закрываючы шлях да здрадніцтва. Не тое, каб ён не быў упэўнен у сабе, і не трусасць прымушалі яго паскараць канец, — але раз ужо выхаду няма, навошта цягнуць?

Яго вывелі досвіткам. Сонца яшчэ не паказвалася, толькі шэрыя праменні слізгалі па дахах. Дзень прыдзе яркі, гарачы, сонечны. Ён гэтага не ўбачыць. А ўчора-ж сонца заглядала скрозь краты, і ён як належыць не развітаўся з ім.

Да слупа была прыбіта перакладзіна. З яе звісла тонкая вяроўка з пятлёй на канцы. Прынеслі табурэт, і вось зараз ён узлезе, пятля ляжа на плечы, каты выдзернуць з-пад ног апошнюю апору, і ўсяму канец. Гэта як у дзяцінстве, калі тануў. Адчуваеш, што задыхаешся, а паветра хапіць няма чым.

Чаму? У гэту секунду, пакуль ён яшчэ жывы — нічога не страчана. Ён адчувае жыццё кожнай клетачкі, яму яшчэ доўга і многа жыць... Але рукі сцягнуты за спіной і бічава занадта моцная. Поп з крыжам лезе ў вочы.

— Пакайцеся, сын мой, пакуль не позна... Удумайцеся... Зараз вы прадстанеце перад прастолам усявышняга...

Ён глядзіць на гэты ўспацеўшы бабі твар і думае:

— Няўжо гэты нікчэмны чалавек і на самой справе верыць у гэта глупства?

— Сын мой...

— Адстаньце. І без вас тошна...

Пракурор чытае прыгавор. Хутчэй-бы скончылася. Навошта ўсё гэта? Простае забойства хочуць апрануць у нейкія высокія формы.

— Канчайце! Марна вы размазваеце...

Падышоў начальнік контрразведкі капітан Суслоў.

— Яшчэ не позна, — шапнуў ён, працягваючы партсігар. — Закурыце перад смерцю...

Фенін уставіўся ў яго вочы, дрэнна саабражаючы. Што — яшчэ не позна? Закурыць? Жыць?

— Пятроў пацвердзіў, што вам усё вядома. Мы яго памілавалі.

— Няпраўда! — Фенін топнуў нагой. — Вы хлусіце!

— Дарэмна вы так спяшаецеся. Ні на чым не абгрунтаваны вашы вывады.

Капітан прапусціў некага, хто ўвесь час хаваўся за яго спіной. Фенін глядзіць і не разумее.

— Вася, друг, што табе варта? Скажы ім, жыць-жа трэба, жыць!

— Так, жыць... — Фенін вачыма паклікаў Пятрова, і калі той схіліўся да яго, ён у шаленстве ўдарыў яго галавой знізу ў падбародак. Пятроў пакаціўся ў гразь. Фенін выпрастаўся, падняў галаву і цвёрда сказаў:

— Я гатоў!

Я. КАЛЬНІЦКІ.

Намеснік адказнага рэдактара І. М. ОФЕНГЕЙМ.

Беларускі Дзяржаўны Драматычны тэатр
1 сакавіка Абан. № 129

Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка»
«ЕСЛИ ЗАВТРА ВОЙНА...»

Гукавы кінотэатр «Пролетарый»
ГРАНІЦА НА ЗАМКУ

Дзіцячы гукавы кінотэатр
МЫ З КРАНШТАТА

Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал»
НАВЕЛЫ АБ ГЕРОЯХ-ЛЁТЧЫКАХ

Гукавы кінотэатр «Спартак»
ТОМ СОЙЕР

Кінотэатр «Навіны дня»
1. Журналы №№ 6 і 7 «Саюзкінохронікі».
2. 60 дзён у гарах.

Гукавы кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ»
Ад 2 сакавіка
на экране ГУКАВЫ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ
„ШЛЯХ КАРАБЛЯ“
Вытворчасць Белдзяржкіно
Звыш праграмы — кінохроніка: «СОВЕЦКАЕ МАСТАЦТВА», № 6— выступленне чырвонасцяжнага ансамбля чырвонаармейскай песні і пляскі Саюза ССР.

Згодна пастановы Менгорсовета ад 4 студзеня 1938 г. за № 5
Упраўленне РС Міліцыі НКВД БССР
ПРАПАНУЕ УСІМ УСТАНОВАМ, ВЕДАМСТВАМ, АРГАНІЗАЦЫЯМ І ЧАСЦЯМ,
у веданні якіх ёсць грузавы аўтатранспарт, неадкладна
нанесці надпіс нумара аўтамашыны на заднім барту
белай фарбай размерам літараў і лічбаў 30х12 см.
УПРАЎЛЕННЕ РС МІЛІЦЫІ НКВД БССР.

Праўленне Саюза совецкіх пісьменнікаў, партарганізацыя і мясцком выказваюць сваё спачуванне пісьменніку тав. КАЦОВІЧУ Л. А. з прычыны смерці яго БАЦЬКІ.

У АДДЗЕЛ АБ'ЯЎ газ. „ЗВЯЗДА“ ЗВАНІЦЕ ПА ТЭЛ. № 21-845

ІНСТЫТУТ МАСАВАГА ЗАВОЧНАГА НАВУЧАННЯ ПАРТАКТЫВА пры ЦК КП(б)Б

Слухайце радыёлекцыі інстытута ў сакавіку 1938 г.

ГІСТОРЫЯ ВКП(б)

Вячэрнія перадачы па трансляцыі з Масквы.

4 сакавіка—Партыя бальшавікоў у перыяд пераходу на мірную работу па аднаўленню народнай гаспадаркі. (1921—1925 гг.). Лекцыя 2-я.

10 » —Партыя бальшавікоў у перыяд пераходу на мірную работу па аднаўленню народнай гаспадаркі. (1921—1925 гг.). Лекцыя 3-я.

16 » —Партыя бальшавікоў у перыяд пераходу на мірную работу па аднаўленню народнай гаспадаркі (1921—1925 гг). Лекцыя 4-я.

ДЗЕННЫЯ ПЕРАДАЧЫ

Час перадачы 12 г. 30 м.

15, 20, 25 — Партыя бальшавікоў у перыяд грамадзянскай вайны (1918—1920 гг.). Лекцыя 1-я.

16, 21, 26 — Партыя бальшавікоў у перыяд грамадзянскай вайны (1918—1920 гг.). Лекцыя 2-я.

17, 22, 27 — Партыя бальшавікоў у перыяд пераходу на мірную работу па аднаўленню народнай гаспадаркі (1921—1925 гг.). Лекцыя 1-я.

ЛЕНІНІЗМ

14 — Сялянскае пытанне пасля ўмацавання совецкай улады.

28 — Вучэнне Леніна—Сталіна аб нацыянальным пытанні, як састаўной часткі пытання аб сусветнай пралетарскай рэвалюцыі.

ГІСТОРЫЯ СССР.

2 — Сялянская вайна пад кіраўніцтвам Пугачова.

11 — Захваты новых зямель Екацерынай II. Буржуазная рэвалюцыя ў Францыі і барацьба з ёю Екацерыны II і Паўла I.

19 — Манархія Аляксандра I. Далучэнне Грузіі да Расіі. Вайна 1812 г.

29 — Дзекабрысты.

ПАЛІТЫЧНАЯ ЭКАНОМІЯ

15 — Імперыялізм (лекцыя 1-я).
17 — Імперыялізм (Лекцыя 2-я).
20 — Імперыялізм (лекцыя 3-я).
21 — Імперыялізм (лекцыя 4-я).
26 — Агульны крызіс капіталізма.

ЛЕКЦЫІ ДЛЯ КУРСАЎ КАЛГАСНАГА АКТЫВА.

8 — Усесаюзная комуністычная партыя бальшавікоў — перадавы атрад працоўных.

13 — Як бальшэвіцкая партыя вырасла і загартавалася. (Лекцыя 1-я).

23 — Як бальшэвіцкая партыя вырасла і загартавалася. (Лекцыя 2-я).

Рэзерв: 5, 9 сакавіка.

Радыёлекцыі інстытута перадаюцца праз радыёстанцыю імя Соўнаркома БССР на хвалі 1442 метры з 18 г. 30 м.

Даведкі аб вучобе па радыё, а таксама ўказанні, дзе знаходзіцца радыёаудыторыя, можна атрымаць у райкомах КП(б)Б, МТС, палітаддзелах соўгасаў і транспарта, а таксама ў ІМЗО пры ЦК КП(б)Б.

Пытанні, узнікаючыя ў сувязі з праслуханай лекцыяй, накіроўвайце на адрас: г. Менск, Чырвонаармейская, 16. ІМЗО.

ДЫРЭКЦЫЯ ІНСТЫТУТА.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: Менск, Совецкая 63. Тэлефоны рэдакцыі: рэдактара — 21-352; сакратарыята — 20-830. АДДЗЕЛАЎ: партыйнага — 21-353, совецкага будаўніцтва і гандлю — 22-412, прамысловага — 21-356, сельскагаспадарчага — 21-348, літаратуры, мастацтва, навукі і асветы — 23-955, мясцовай і замежнай інфармацыі — 25-189, аддзела пісем — 20-844, 21-399, 21-855, ілюстрацыйнага і стыльрэдактуры — 21-556, аб'яў — 21-845.

Уп. Галоўлітбела № К—5449.

Друкарня «Звязды», Менск, Совецкая 63.

К. Л. Б.